

123

Besluit van 22 februari 1979 tot vaststelling van het Ambtenarenreglement Staten-Generaal

Wij Juliana, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 6 november 1978, nr. AB78/1727, Directoraat-Generaal voor Overheidspersoneelsbeleid, Directie Overheidspersoneelszaken, Afdeling Algemene en Juridische Zaken, daarmede handelende in overeenstemming met het verzoek van de Voorzitters van de beide Kamers der Staten-Generaal bij brief van 12 mei 1977;

Gelet op artikel 125, eerste lid van de Ambtenarenwet 1929;

De Raad van State gehoord (advies van 6 december 1978, nr. 8);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 19 februari 1979, nr. AB78/2288; Directoraat-Generaal voor Overheidspersoneelsbeleid, Directie Overheidspersoneelszaken, Afdeling Algemene en Juridische Zaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

vast te stellen de navolgende bepalingen.

Hoofdstuk I. Algemene bepalingen

Artikel 1

Definities

In dit besluit wordt verstaan onder: «Ambtenaar», hij, die krachtens het bepaalde in artikel 109 van de Grondwet, in het Reglement van Orde van de Eerste Kamer der Staten-Generaal, in het Reglement van Orde van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, in het Reglement voor de openbaarmaking van het verslag van het verhandelde in de vergaderingen der Staten-Generaal, dan wel in het Reglement voor de Griffie van de delegaties uit beide Kamers der Staten-Generaal naar internationale en bovenationale vergaderingen is aangesteld om hier te lande in burgerlijke openbare dienst werkzaam te zijn; niet is ambtenaar hij, met wie een arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht is gesloten;

«de Kamer», «het College van Senioren», «de Huishoudelijke Commissie», «het Presidium» en «de Griffier»: de desbetreffende Kamer der Staten-Generaal, onderscheidenlijk het College van Senioren en de Huishoudelijke Commissie van de Eerste Kamer, het Presidium van de Tweede Kamer en de griffier van de desbetreffende Kamer;

«de Gemengde Commissie» en «de Directeur»: de Commissie, onderscheidenlijk de directeur, bedoeld in het Reglement voor de openbaarmaking van het verslag van het verhandelde in de vergaderingen der Staten-Generaal; «de Gemengde Commissie van toezicht» en «de Griffier van de delegaties»: de commissie, onderscheidenlijk de griffier bedoeld in het Reglement voor de griffie van de delegaties uit de beide Kamers der Staten-Generaal naar internationale en bovennationale vergaderingen.

Artikel 2

Uitoefening van bevoegdheden

1. De in dit besluit bedoelde bevoegdheden van de Kamer, kunnen uitsluitend worden uitgeoefend ten aanzien van de ambtenaren, in dienst van de desbetreffende Kamer.

2. De in dit besluit bedoelde bevoegdheden van de Gemengde Commissie kunnen uitsluitend worden uitgeoefend ten aanzien van de ambtenaren bedoeld in het Reglement voor de openbaarmaking van het verslag van het verhandelde in de vergaderingen der Staten-Generaal.

3. De in dit besluit bedoelde bevoegdheden van de Gemengde Commissie van toezicht kunnen uitsluitend betrekking hebben op de ambtenaren bedoeld in het Reglement voor de Griffie van de delegaties uit de beide Kamers der Staten-Generaal naar internationale en bovennationale vergaderingen.

Artikel 3

Het tot aanstelling bevoegd gezag en de overdracht van bevoegdheden

1. De Kamer, de Gemengde Commissie onderscheidenlijk de Gemengde Commissie van toezicht is het tot aanstelling bevoegd gezag.

2. Het in het eerste lid bedoelde gezag kan de hem in dit besluit toegekende bevoegdheden geheel of gedeeltelijk overdragen aan het College van Seniores, de Huishoudelijke Commissie, het Presidium of de Griffier, aan de Directeur onderscheidenlijk aan de Griffier van de delegaties.

Artikel 4

Toepasselijkheid van dit besluit

De bepalingen van dit besluit vinden slechts toepassing, voor zover niet anders is of wordt bepaald hetzij bij of krachtens een wet, hetzij in het Reglement van Orde van de Eerste Kamer der Staten-Generaal, in het Reglement van Orde van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, in het Reglement voor de openbaarmaking van het verslag van het verhandelde in de vergaderingen der Staten-Generaal, dan wel in het Reglement voor de griffie van de delegaties uit de beide Kamers der Staten-Generaal naar internationale en bovennationale vergaderingen.

Hoofdstuk II. Aanstelling en bevordering

§ 1. De aanstelling

Artikel 5

Aanstelling

1. De aanstelling geschiedt in vaste of tijdelijke dienst.

2. Aan een aanstelling in vaste dienst gaat in de regel vooraf een aanstelling in tijdelijke dienst.

3. Personen ten aanzien van wie een volledige of gedeeltelijke leerplicht geldt, worden niet aangesteld.

Artikel 6

Aanstelling in tijdelijke dienst

1. Aanstelling in tijdelijke dienst vindt plaats voor bepaalde of onbepaalde tijd.

2. Zij kan plaatsvinden:

a. voor een proeftijd van ten hoogste twee jaar, zo nodig in bijzondere gevallen op verzoek van de ambtenaar met nog één jaar te verlengen en zo no-

dig ambtshalve te verlengen met de tijd, gedurende welke de ambtenaar niet in werkelijke dienst heeft doorgebracht;

b. voor een tijd van ten hoogste drie maanden, indien het antecedentenonderzoek, bedoeld in artikel 7, nog niet is beëindigd;

c. van personen, die niet voldoen aan de voor een aanstelling in vaste dienst gestelde eisen;

d. ter vervanging van een wegens ziekte of uit anderen hoofde afwezige ambtenaar;

e. van personen, die belast zullen worden met werk van kennelijk tijdelijk karakter;

f. van personen, die in dienst worden genomen als leerling ter opleiding tot enig beroep dan wel in verband met hun verdere wetenschappelijke of praktische opleiding of vorming;

g. indien een wijziging in de taak van het betrokken dienstvak is voorgenomen;

h. van personen met gedeeltelijke dag-, week- of jaartaken;

i. van onbezoldigde ambtenaren;

j. in de gevallen, waarin dit bij of krachtens algemene maatregel van bestuur is bepaald.

3. Zodra de omstandigheid, welke leidde tot een aanstelling in tijdelijke dienst, zich niet meer voordoet, wordt een aanstelling in vaste dienst verleend, tenzij daartegen uit anderen hoofde bezwaren bestaan.

4. In de gevallen, genoemd onder e en g van het tweede lid, wordt in ieder geval aangenomen, dat de omstandigheid, welke leidde tot een aanstelling in tijdelijke dienst, zich niet meer voordoet, wanneer de ambtenaar sinds vijf jaar zonder onderbreking van langer dan één maand in overheidsdienst, waarvan laatstelijk gedurende ten minste één jaar in zijn huidige betrekking, werkzaam is geweest, tenzij vaststaat, dat zijn werkzaamheden in het door hem vervulde ambt binnen het jaar zullen worden beëindigd.

§ 2. Voorwaarden voor aanstelling

Artikel 7

1. Behoudens in door het tot aanstelling bevoegd gezag te bepalen gevallen, wordt een aanstelling voor de tijd van langer dan drie maanden slechts verleend, indien op grond van de uitslag van een ten aanzien van de belanghebbende ingesteld antecedentenonderzoek tegen diens vervulling van het desbetreffende ambt geen bezwaar bestaat, een en ander ter beoordeling van het tot aanstelling bevoegd gezag.

2. Bij wijziging van een privaatrechtelijk in een publiekrechtelijk en van een tijdelijk in een vast dienstverband dan wel bij aanstelling in een ander ambt vindt in de regel geen antecedentenonderzoek plaats, indien ten aanzien van de belanghebbende reeds eerder een dergelijk onderzoek is ingesteld.

3. Onverminderd de regeling van de justitiële documentatie stelt onze Minister van Binnenlandse Zaken omtrent het antecedentenonderzoek nadere voorschriften vast.

Artikel 8

1. Behoudens in door het tot aanstelling bevoegd gezag te bepalen gevallen van aanstelling voor de tijd van niet langer dan drie maanden, wordt een aanstelling slechts verleend nadat de belanghebbende op grond van de uitslag van een geneeskundige keuring geschikt is verklaard voor de aan het desbetreffende ambt verbonden werkzaamheden.

2. Een aanstelling in tijdelijke dienst kan ook worden verleend, nadat de belanghebbende voorwaardelijk geschikt is verklaard.

3. Indien de belanghebbende niet geschikt is verklaard, kan hem niettemin een aanstelling worden verleend, wanneer het dienstbelang zulks bepaaldelijk vordert of in andere bijzondere gevallen.

4. De kosten van de keuring komen voor rekening van het Rijk. Reis- en verblijfkosten van de belanghebbende worden hem vergoed op de voet van de bepalingen van het Reisbesluit 1971, met dien verstande, dat de belanghebbende voor de toepassing van dat besluit wordt geacht het ambt, met betrekking waartoe de keuring heeft plaatsgevonden, reeds te bekleden.

Artikel 9

1. De uitslag van de keuring wordt uiterlijk binnen 14 dagen na vaststelling aan de belanghebbende medegedeeld.

2. Indien de belanghebbende binnen 14 dagen na ontvangst van deze mededeling daartoe schriftelijk een verzoek indient bij het tot aanstelling bevoegd gezag, vindt een herkeuring plaats, mits tevens een bedrag van f 10 is gestort.

3. Het bedrag van f 10, bedoeld in het tweede lid, wordt aan de belanghebbende teruggegeven en reis- en verblijfkosten worden hem vergoed, indien de belanghebbende bij de herkeuring in plaats van ongeschikt voorwaardelijk of onvoorwaardelijk geschikt, dan wel in plaats van voorwaardelijk geschikt onvoorwaardelijk geschikt is verklaard. De vergoeding van reis- en verblijfkosten geschiedt op de voet van de bepalingen van het Reisbesluit 1971, met dien verstande, dat de belanghebbende voor de toepassing van dat besluit wordt geacht het ambt, met betrekking waartoe de herkeuring heeft plaatsgevonden, reeds te bekleden.

4. Voor zover dit niet door Ons is geschied, stelt Onze Minister van Binnenlandse Zaken omtrent de herkeuring, waaraan in ieder geval niet zal mogen deelnemen een geneeskundige die de keuring heeft verricht, nadere voorschriften vast.

Artikel 10

1. Bij wijziging van een privaatrechtelijk in een publiekrechtelijk of van een tijdelijk in een vast dienstverband vindt slechts dan opnieuw een geneeskundige keuring plaats, indien:

- a. de belanghebbende voorwaardelijk geschikt was verklaard;
- b. aan de geschiktheid van de belanghebbende ernstige twijfel is gerezen.

2. Bij aanstelling in een ander ambt vindt behalve in de gevallen, genoemd in het eerste lid, niet opnieuw keuring plaats, tenzij voor de vervulling van de nieuwe werkzaamheden andere eisen worden gesteld dan voor het tot dusverre beklede ambt.

Artikel 11

Eisen van bekwaamheid

Het tot aanstelling bevoegd gezag kan voor een bepaald ambt of voor een groep van ambten eisen van bekwaamheid vaststellen, waaraan de belanghebbende moet voldoen om voor een aanstelling in vaste dienst in aanmerking te komen.

§ 3. *De akte van aanstelling en andere bescheiden*

Artikel 12

Akte van aanstelling

1. Aan de ambtenaar wordt, zo mogelijk vóór de aanvaarding van zijn ambt, een akte van aanstelling uitgereikt, waarin in ieder geval worden vermeld:

- a. de naam, de voornamen en de geboortedatum van de ambtenaar;
- b. het ambt, waarin hij wordt aangesteld;
- c. de naam van de instelling of de dienst waarbij hij te werk wordt gesteld;
- d. de datum, met ingang waarvan hij wordt aangesteld;
- e. of de aanstelling geschiedt in vaste of tijdelijke dienst.

2. Indien de aanstelling geschiedt in tijdelijke dienst, wordt bovendien in de akte van aanstelling vermeld:
- a. of de aanstelling geschiedt voor bepaalde tijd – en zo ja voor hoe lang – of voor onbepaalde tijd;
 - b. de toepasselijke, in artikel 6, tweede lid, omschreven grond(en) voor de aanstelling in tijdelijke dienst.

Artikel 13

Nadere schriftelijke mededelingen

Voor zover deze gegevens op hem betrekking hebben en niet reeds in de akte van aanstelling zijn vermeld, worden aan de ambtenaar zo spoedig mogelijk schriftelijk medegedeeld:

- a. het salaris waarop hij is aangesteld, de salarisschaal en de salarisciënniteit;
- b. andere hem mogelijk toegekende voordelen, onder verwijzing naar de desbetreffende kortingsregeling;
- c. de afdeling of het dienstvak, waarbij hij werkzaam zal zijn, onder vermelding van de hem dienovereenkomstig aangewezen standplaats.

Artikel 14

Mededeling wijzigingen van gegevens

Alle wijzigingen in en aanvullingen van de gegevens, bedoeld in de artikelen 12 en 13, worden de ambtenaar schriftelijk medegedeeld.

Artikel 15

Uitreiking reglement bij aanstelling

Aan de ambtenaar wordt, gelijktijdig met de akte van aanstelling, een exemplaar van dit reglement kosteloos uitgereikt. Hij ontvangt daarbij tevens een exemplaar van de schriftelijk vastgestelde en voor hem geldende regelingen en instructies, welke hij bij de vervulling van zijn dienst heeft na te leven, tenzij deze op een voor hem gemakkelijk toegankelijke plaats ter inzage liggen. Wanneer dergelijke regelingen en instructies niet schriftelijk zijn vastgesteld, worden deze behoorlijk te zijner kennis gebracht.

§ 4. De bevordering

Artikel 16

Bevoegdheid tot bevordering

Bevordering geschiedt door het gezag, hetwelk bevoegd is tot aanstelling in het ambt, waartoe bevorderd wordt.

Artikel 17

Vereisten voor bevordering

Een bevordering kan slechts plaatsvinden, indien de ambtenaar naar het oordeel van het bevoegd gezag bekwaam en geschikt is voor het ambt, waartoe het voornemen bestaat hem te bevorderen, en overigens voldoet aan voor dat ambt gestelde eisen, als bedoeld in artikel 11.

Artikel 18

Voorschriften rangregeling en loopbaanvorming

Het tot aanstelling bevoegd gezag kan voorschriften vaststellen inzake rangregeling bij bevordering en omtrent loopbaanvorming in het algemeen.

Artikel 19

Tijdelijke bevordering

Indien aan een ambtenaar tijdelijk de vervulling van een ander ambt wordt opgedragen, kan hij tijdelijk worden bevorderd, indien het dienstbelang zulks noodzakelijk maakt.

Artikel 20

Bezoldiging

1. De bezoldiging van de ambtenaar geschiedt overeenkomstig de daarvoor vastgestelde regelen; met dien verstande, dat de Kamer, de Gemengde Commissie dan wel de Gemengde Commissie van toezicht de functie van de ambtenaar waardeert en bepaalt in welke schaal van de bijlage A1 van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1948 deze functie wordt ingedeeld.

2. De ambtenaar ontvangt over de tijd, gedurende welke hij in strijd met zijn verplichtingen opzettelijk nalaat zijn dienst te verrichten, geen bezoldiging.

Artikel 21

Overwerkvergoeding

1. Indien het dienstbelang het onvermijdelijk maakt, dat aan een ambtenaar arbeid buiten de voor hem vastgestelde werktijden wordt opgedragen waardoor het voor hem per werkperiode vastgestelde aantal arbeidsuren wordt overschreden, wordt hem op de voet van het bepaalde in de volgende leden voor de gedurende deze overschrijding verrichte arbeid – verder aan te duiden als overwerk – een vergoeding toegekend, met dien verstande, dat arbeid, welke gedurende korter dan een half uur aansluitend aan de vastgestelde dagelijkse werktijd wordt verricht, niet meetelt voor de berekening van het aantal uren, waarop arbeid is verricht. Uren, waarover ingevolge het derde lid krachtens hoofdstuk V verlof wordt genoten worden voor de bepaling van de duur der overschrijding aangemerkt als uren, waarop arbeid is verricht.

2. Voor de berekening van het overwerk wordt de werkperiode op één dag gesteld, indien sprake is van een in de regel niet aan wisselingen onderhevig zijnde aanvang en einde van de werktijd.

Waar het belang van de dienstuitoefening het echter noodzakelijk maakt, dat de werkzaamheden binnen wisselende tijdstippen van aanvang en beëindiging van de dienstvervulling volgens een tevoren vastgesteld dienstrooster plaatsvinden, omvat de werkperiode een tijdvak van tenminste zeven dagen.

3. De vergoeding voor overwerk bestaat uit verlof gelijk aan de duur van het overwerk, alsmede uit een geldelijke beloning, dan wel, indien het dienstbelang zich naar het oordeel van het hoofd van dienst tegen toekenning van verlof verzet, uitsluitend uit een geldelijke beloning.

4. In het geval, bedoeld in de eerste volzin van het tweede lid, wordt het in het vorige lid bedoelde verlof verleend in de kalenderweek, waarin het overwerk is verricht dan wel in de daarop volgende twee kalenderweken. In het geval bedoeld in de tweede volzin van het tweede lid, wordt het verlof verleend in het tijdvak van zeven dagen, volgend op de werkperiode waarin het overwerk is verricht dan wel in het daarop volgende tijdvak van veertien dagen. Indien het dienstbelang zich naar het oordeel van het hoofd van dienst tegen het verlenen van verlof in een van bedoelde tijdvakken verzet of de ambtenaar dit verzoekt, kan het verlof worden toegezegd tegen een voor de dienst geschikt tijdstip, in de regel gelegen binnen een tijdvak van zes weken na eerstbedoelde kalenderweek onderscheidenlijk evenbedoelde werkperiode. Voor zover de belangen van de dienst en die van de andere ambtenaren dit toelaten wordt bij de bepaling van de tijdstippen, waarop verlof wordt gegeven, zoveel mogelijk rekening gehouden met de wensen van de ambtenaar.

5. Indien de ambtenaar wegens het door hem verrichte overwerk verlof wordt toegekend, zoals bedoeld in lid 3, bedraagt de geldelijke beloning per uur een percentage als in het zevende of achtste lid aangegeven, van de in het volgende lid bedoelde wedde per maand dan wel van $4\frac{1}{3}$ maal de in dat lid bedoelde wedde per week, een en ander gedeeld door 173.

6. Indien de vergoeding voor overwerk uitsluitend bestaat uit een geldelijke beloning bedraagt deze per uur:

a. indien de bezoldiging per maand wordt uitbetaald, de wedde in de zin van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1948, gedeeld door 173, vermeerderd met een percentage als in de volgende leden aangegeven;

b. indien de bezoldiging per week wordt uitbetaald $4\frac{1}{3}$ maal de wedde per week in de zin van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1948, gedeeld door 173, vermeerderd met een percentage als in de volgende leden aangegeven.

7. Het in de beide vorige leden bedoelde percentage bedraagt, indien de werkperiode op één dag is bepaald:

a. 25, indien gedurende niet meer dan twee uur overwerk is verricht, of indien gedurende langer dan twee uur overwerk is verricht, voor zover betreft het overwerk, dat gedurende de eerste twee uur is verricht, een en ander behoudens het gestelde onder b., c., en d.;

b. 50, indien gedurende langer dan twee uur overwerk is verricht, voor zover betreft het overwerk, dat na de eerste twee uur is verricht, alsmede indien het overwerk is verricht tussen 0 en 6 of tussen 20 en 24 uur dan wel tussen 6 en 18 uur op zaterdag of op roostervrije dagen, een en ander behoudens het gestelde onder c. en d.;

c. 75, indien het overwerk is verricht tussen 18 en 24 uur op zaterdag of op roostervrije dagen en tussen 0 en 6 uur op de dag, volgende op een roostervrije dag, behoudens het gestelde onder d.;

d. 100, indien het overwerk is verricht op zondag, op maandag tussen 0 en 6 uur, op een der feestdagen, genoemd in artikel 34, derde lid, dan wel op de dag, volgende op de laatstbedoelde dag, tussen 0 en 6 uur.

8. Omvat de werkperiode een tijdvak van tenminste zeven dagen, dan bedraagt het percentage voor alle uren, waarvoor aanspraak op vergoeding wegens overwerk bestaat 50, tenzij het overwerk is verricht op een der dagen of in een der daggedeelten bedoeld onder d. van het vorige lid, in welk geval bedoeld percentage 100 bedraagt.

9. Geen vergoeding voor overwerk wordt genoten door ambtenaren, die met de leiding van een dienstvak of een onderdeel daarvan zijn belast of die niet onder leiding overwerk verrichten.

10. Indien de uitvoering van het bepaalde in het derde tot en met achtste lid voor bepaalde categorieën ambtenaren naar het oordeel van het tot aanstelling bevoegd gezag op overwegende bezwaren stuit, is het bevoegd daarin te voorzien door het stellen van nadere regelen.

11. Indien ten aanzien van bepaalde ambtenaren of categorieën ambtenaren geen regeling van werktijden is vastgesteld en bekendgemaakt, of indien overigens hun werkzaamheden van zeer bijzondere aard zijn, is het tot aanstelling bevoegd gezag bevoegd te hunnen aanzien – zo nodig in afwijking van het bepaalde in de vorige leden – naar billijkheid een vergoeding vast te stellen voor arbeid, welke voor hen naar het oordeel van bedoeld gezag het karakter van extra dienst draagt.

12. Het tot aanstelling bevoegd gezag is bevoegd ten aanzien van gelijkwaardige eenvoudige werkzaamheden, die door ambtenaren van verschillende rang worden verricht en waardoor het voor deze ambtenaren per werkperiode vastgestelde aantal uren wordt overschreden, te bepalen, dat daarvoor één voor alle daarbij betrokken ambtenaren gelijke vergoeding zal worden genoten, te berekenen naar een nader door bedoeld gezag naar billijkheid vast te stellen tarief.

13. Wij behouden Ons voor op voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken voor bepaalde categorieën ambtenaren een afzonderlijke regeling vast te stellen voor de vergoeding voor overwerk, in afwijking van het bepaalde in de vorige leden.

14. Het tot aanstelling bevoegd gezag is bevoegd ter uitvoering van het bepaalde in dit artikel nadere voorschriften vast te stellen.

Artikel 22

Vergoeding bij verschuiving van dienstroosters

1. Indien het dienstbelang het onvermijdelijk maakt, dat aan de ambtenaar, wiens werktijden bij dienstrooster zijn vastgesteld, arbeid wordt opgedragen, waardoor binnen een werkperiode als bedoeld in artikel 21, tweede lid, tweede volzin, de voor hem vastgestelde werktijden worden verschoven, wordt hem op de voet van het bepaalde in de volgende leden wegens deze verschuiving een vergoeding toegekend.

2. Op de vergoeding bestaat geen aanspraak, indien de in het eerste lid bedoelde arbeid gedurende minder dan een uur is verricht. Evenmin bestaat aanspraak op de vergoeding voor zover de arbeid is verricht meer dan 72 uur na het verstrijken van de dag, waarop de ambtenaar van de opdracht tot het verrichten van die arbeid kennis heeft genomen.

3. De in de voorgaande leden bedoelde vergoeding bedraagt voor elk uur buiten de werktijden van de ambtenaar verrichte arbeid, waartegenover binnen dezelfde werkperiode een uur van de normale werktijd is vrijgegeven, doch voor ten hoogste acht uur binnen de termijn, bedoeld in de tweede volzin van het vorige lid:

a. indien de bezoldiging per maand wordt uitbetaald, 25% van de wedde in de zin van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1948, gedeeld door 173;

b. indien de bezoldiging per week wordt uitbetaald, het onder a. genoemde percentage van $4\frac{1}{3}$ maal de wedde per week in de zin van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1948, gedeeld door 173.

4. Indien ingevolge de in het eerste lid bedoelde opdracht arbeid wordt verricht op een zondag of op een der feestdagen, genoemd in artikel 34, derde lid, bedraagt de vergoeding voor elk uur, dat op die dag buiten de voor de ambtenaar vastgestelde werktijden arbeid wordt verricht, en waartegenover binnen dezelfde werkperiode een uur van de normale werktijd is vrijgegeven, viermaal de in het vorige lid genoemde vergoeding. Wordt evenbedoelde arbeid verricht op een andere dag, waarop de ambtenaar krachtens het dienstrooster vrij is van dienst of op een zaterdag, dan bedraagt de vergoeding voor elk uur buiten de voor de ambtenaar vastgestelde werktijden verrichte arbeid, waartegenover binnen dezelfde werkperiode een uur van de normale werktijd is vrijgegeven, tweemaal de in het vorige lid genoemde vergoeding. Het tweede lid en het in het derde lid genoemde maximum van acht uur vinden in deze gevallen geen toepassing.

5. Indien de uitvoering van het bepaalde in het derde en in het vierde lid voor bepaalde categorieën ambtenaren naar het oordeel van het tot aanstelling bevoegd gezag op overwegende bezwaren stuit, is het bevoegd daarin te voorzien door het stellen van nadere regelen.

6. Het bepaalde in het dertiende lid van het vorige artikel is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de in de vorige leden bedoelde vergoeding.

7. Voor de in de vorige leden bedoelde vergoeding komt niet in aanmerking de ambtenaar voor wie, mede naar het oordeel van het tot aanstelling bevoegd gezag, bij de vaststelling van de bezoldiging of bij de regeling van de overige rechtstoestand het verrichten van arbeid als in het eerste lid bedoeld in aanmerking is genomen.

Artikel 23

Bezoldiging van waarnemend ambtenaar

1. Omtrent de toekenning van bezoldiging of beloning voor de tijdelijke waarneming door een ambtenaar van een ander ambt worden regelen vastgesteld.

2. Indien uit die waarneming voor de ambtenaar als zodanig direct aanwijsbare en op geld waardeerbare schade voortvloeit, wordt hem de geleden schade vergoed.

Artikel 24

Non-activiteitswedde

1. Aan de ambtenaar die met machtiging van het tot aanstelling bevoegd gezag de functie van lid van Gedeputeerde Staten van een provincie, van wethouder van een gemeente of van lid, niet tevens voorzitter, van het dagelijks bestuur van het openbaar lichaam Rijnmond heeft aanvaard, wordt, indien hij in verband daarmee van de waarneming van zijn ambt tijdelijk wordt ontheven, gedurende zijn non-activiteit een non-activiteitswedde toegekend op de voet van het bepaalde in de artikelen 4, eerste lid onder b., tweede, derde en vierde lid, en 5 van de wet van 17 juli 1923 (Stb. 364).

2. Onder «schadeloosstelling» als bedoeld in artikel 4, eerste lid onder b., van genoemde wet, worden voor de toepassing van dit artikel verstaan alle inkomsten, aan de in het vorige lid bedoelde functie verbonden.

Artikel 25

Gelijktijdig genot van burgerlijke bezoldiging en militaire beloning

1. De ambtenaar, die als militair in werkelijke dienst is, wordt geacht in zijn burgerlijke betrekking met verlof te zijn.

2. Hij behoudt over de tijd van deze dienst het genot van de aan zijn ambt verbonden bezoldiging, slechts voor zover hem bij of krachtens de artikelen 26 tot en met 28 daarop aanspraak is verleend. Voor zover die werkelijke dienst wordt vervuld in aan hem verleend vakantieverlof, behoudt hij in ieder geval het genot van de volle aan zijn ambt verbonden bezoldiging.

3. Voor de toepassing van het vorige lid en de artikelen 26 tot en met 28 en 32 wordt onder bezoldiging mede verstaan het bedrag, dat, indien de bezoldiging per week wordt uitbetaald in de dertien weken, en indien de bezoldiging per maand wordt uitbetaald, in de drie maanden, voorafgaande aan het tijdstip van opkomst in militaire dienst, gemiddeld aan toelage, als bedoeld in artikel 22a van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1948, per week onderscheidenlijk per maand is toegekend.

Artikel 26

Bezoldiging bij andere verplicht militaire dienst dan herhalingsoefeningen

1. De ambtenaar, die ingevolge wettelijke verplichting anders dan voor herhalingsoefening als militair in werkelijke dienst is, geniet onverminderd het bepaalde in artikel 122 de aan zijn ambt verbonden bezoldiging voor zoveel deze meer bedraagt dan zijn militaire beloning, met dien verstande, dat indien de ambtenaar ongehuwd is, hij slechts de aan zijn ambt verbonden bezoldiging geniet, voor zoveel 70 ten honderd daarvan meer bedraagt dan zijn militaire beloning.

2. Zo nodig in afwijking van het bepaalde in het eerste lid blijft de ambtenaar als daar bedoeld in ieder geval de aan zijn ambt verbonden bezoldiging genieten tot een bedrag, dat gelijk is aan het bedrag van het op hem te verhalen gedeelte van de pensioenbijdrage.

3. Ongehuwde enige kostwinners worden voor de toepassing van het eerste lid gelijk gesteld met gehuwden. Het tot aanstelling bevoegd gezag beslist of een ongehuwde als enig kostwinner wordt beschouwd.

4. Voor de toepassing van het eerste lid wordt de militaire beloning verminderd met een eventuele aftrek wegens genot van voeding en huisvesting.

5. Onze Ministers van Binnenlandse Zaken en van Financiën stellen bij gemeenschappelijke beschikking vast hetgeen voor de toepassing van dit artikel onder militaire beloning wordt verstaan.

Artikel 27

Voorwaarden voor de aanspraken op bezoldiging in de gevallen als bedoeld in artikel 26

1. Het bepaalde in artikel 26 is eerst van toepassing, nadat de ambtenaar als militair een werkelijke dienst van twaalf maanden of, indien hij een eerste oefening van kortere duur had te vervullen, de eerste oefening heeft volbracht.

2. De ambtenaar, die ingevolge een wettelijke verplichting voor eerste oefening als militair in werkelijke dienst is, geniet gedurende de in het eerste lid bedoelde twaalf maanden of indien de eerste oefening van kortere duur is, gedurende deze eerste oefening de aan zijn ambt verbonden bezoldiging tot een bedrag, hetwelk gelijk is aan het op hem te verhalen gedeelte van de pensioenbijdrage.

3. Het bepaalde in het eerste en tweede lid geldt niet:

a. ten aanzien van de buitengewone dienstplichtigen, die eerst in werkelijke dienst behoeven te komen na het jaar der lichting, waartoe zij behoren of naar hun leeftijd gerekend kunnen worden te behoren;

b. ten aanzien van ambtenaren op wie het bepaalde in de artikelen 25 en 26 van overeenkomstige toepassing is verklaard, indien en voor zover Wij zulks hebben verklaard.

4. Indien de ambtenaar bij opkomst in militaire dienst voldoet aan de voorwaarde, gesteld in het eerste lid, dan wel indien ingevolge het derde lid bij opkomst in militaire dienst deze voorwaarde niet voor hem geldt, geniet hij in afwijking van het bepaalde in artikel 26 gedurende veertien dagen na zijn opkomst de volle aan zijn ambt verbonden bezoldiging.

Artikel 28

Bezoldiging bij
herhalingsoefeningen

1. De ambtenaar, die voor een herhalingsoefening als militair in werkelijke dienst is, geniet gedurende veertien dagen na zijn opkomst in militaire dienst de volle aan zijn ambt verbonden bezoldiging. Daarna wordt de militaire beloning in mindering gebracht op de aan zijn ambt verbonden bezoldiging. Het bepaalde in de leden 2, 4 en 5 van artikel 26 is van toepassing.

2. Voor zoveel nodig bepaalt Onze Minister van Defensie welke dienst als herhalingsoefening wordt beschouwd.

3. Voor de toepassing of voortgezette toepassing van het eerste lid worden met inachtneming van hetgeen daaromtrent is bepaald in de Dienstplichtwet of in de Wet voor het reservepersoneel der krijgsmacht en onverminderd het bepaalde in artikel 122 van dit reglement met herhalingsoefeningen gelijkgesteld:

a. het in dienst komen dan wel het in aansluiting aan een herhalingsoefening langer in dienst blijven voor een onderzoek omtrent een strafbaar feit of een krijgsmatig vergrijp, waarvan de militair verdacht of beklaagd wordt;

b. het in dienst komen dan wel het in aansluiting aan een herhalingsoefening langer in dienst blijven ten einde rekening en verantwoording af te leggen van gevoerd beheer;

c. het in aansluiting aan een herhalingsoefening langer in dienst blijven wegens:

1. ziekte;

2. het niet tijdig bereiken van de vereiste graad van geoefendheid als gevolg van ziekte;

3. het heersen of geheerst hebben van een besmettelijke ziekte;

d. het in dienst komen om gehoord te worden omtrent een bij Ons of bij Onze Minister van Defensie ingediend bezwaarschrift.

Artikel 29

Uitkering smartegeld bij overlijden
tijdens militaire dienst

Indien de ambtenaar, als militair in werkelijke dienst zijnde overlijdt, wordt de uitkering, bedoeld in artikel 134, verminderd met het bedrag van de overeenkomstige uitkering, welke uit hoofde van de militaire dienst ter zake van dit overlijden wordt gedaan.

Artikel 30

Uitbreiding toepasselijkheid
artikelen 25 t/m 29

1. Het bepaalde in de artikelen 25 tot en met 29 is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van:

a. De ambtenaar, die is te werk gesteld in de zin van artikel 9 van de Wet gewetensbezwaren militaire dienst;

- b. de ambtenaar, die in werkelijke dienst is op grond van een verbintenis bij de nationale reserve;
- c. de ambtenaar, die overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 3 en 31 der Dienstplichtwet een vrijwillige verbintenis sluit dan wel vrijwillig in militaire dienst blijft of opkomt;
- d. de ambtenaar, die als militair in werkelijke dienst is op grond van een verbintenis bij het reservepersoneel der krijgsmacht;
- e. de ambtenaar, die op grond van een andere bijzondere verbintenis in werkelijke militaire of daarmee gelijk te stellen dienst is, ter zake waarvan Wij zulks hebben bepaald.

2. Wij behouden Ons voor met betrekking tot de uitvoering van het eerste lid nader regelen te stellen.

Artikel 31

Ontslag ambtenaar in tijdelijke dienst tijdens militaire dienst

Op de ambtenaar, die in tijdelijke dienst is aangesteld, zijn de bepalingen, vervat in de artikelen 25 tot en met 30, slechts van toepassing tot en met de dag, waarop de burgerlijke betrekking zou zijn beëindigd, indien hij daaraan niet door de militaire dienst zou zijn onttrokken.

Artikel 32

Bezoldiging bij dienst als noodwachter

1. De ambtenaar, die als noodwachter in werkelijke dienst is, wordt geacht met verlof te zijn.
2. De in het voorgaande lid bedoelde ambtenaar blijft gedurende het aldaar bedoelde verlof, onverminderd het bepaalde in artikel 122, in het genot van de aan zijn ambt verbonden bezoldiging, met dien verstande, dat deze bezoldiging, indien het verlof langer dan 14 dagen duurt, voor de verdere duur van het verlof wordt verminderd met de beloning, waarop de ambtenaar als noodwachter aanspraak heeft.
3. De in het voorgaande lid bedoelde vermindering wordt slechts toegepast tot een zodanig bedrag, dat de ambtenaar in het genot blijft van een bedrag gelijk aan het op hem te verhalen gedeelte van de pensioenbijdrage.
4. Het bepaalde in de voorgaande leden is niet van toepassing indien de ambtenaar de werkelijke dienst als noodwachter vervult tijdens een aan hem verleend vakantieverlof.
5. Het bepaalde in artikel 31 is voor zoveel mogelijk van overeenkomstige toepassing.
6. Het bepaalde in de voorgaande leden is van overeenkomstige toepassing op de ambtenaar, die op grond van een verbintenis als vrijwilliger in de zin van artikel 2, eerste lid, onder a. of b. van de Rechtstoestandsregeling reserve-politie (Stb. 1964, 473) of van een overeenkomstige verbintenis, als bedoeld in de artikelen 53 en 54 van die regeling dan wel op grond van een verbintenis als monumentenwachter in de zin van het Besluit Monumentenwacht (Stb. 1964, 477) in werkelijke dienst is.

Artikel 33

Voor de toepassing van de artikelen 25 tot en met 32 wordt onder bezoldiging mede verstaan de kindertoelage, toegekend ingevolge de Kindertoelageregeling overheidspersoneel.

Hoofdstuk IV. Dienst- en Werktijden

Artikel 34

Werktijdsregeling

1. Met inachtneming van het bepaalde in dit artikel en van het bepaalde in of krachtens wetten, houdende voorschriften tot beperking van de arbeidsduur, stelt het tot aanstelling bevoegd gezag voor de ambtenaren werktijdsregelingen vast. Onder werktijdsregeling wordt verstaan een voor een periode

Arbeidsduur

Dienst op feestdagen

van langer dan een week opgesteld en van tevoren bekendgemaakt schema van aanvang en einde der dagelijkse werktijden.

2. De arbeidsduur bedraagt gemiddeld ten hoogste: 8 uur per dag en 40 uur per week. De werktijd wordt behoorlijk door rusttijd onderbroken.

3. Geen dienst wordt geëist op zaterdagen en zondagen, alsmede op de Nieuwjaarsdag, de Tweede Paasdag, de Hemelvaartsdag, de Tweede Pinksterdag, de beide Kerstdagen en de dag, waarop de verjaardag van de Koningin wordt gevierd en andere dagen, die als nationale feestdagen zijn aangewezen.

4. Van het bepaalde in het vorige lid kan slechts worden afgeweken indien het dienstbelang dit onvermijdelijk maakt en met inachtneming van het navolgende:

a. geen dienst wordt geëist op ten minste dertien zondagen per periode van zes maanden;

b. de ambtenaar wordt zo weinig mogelijk in zijn zondagrust beperkt en hem wordt zoveel mogelijk de gelegenheid geboden op zondag en op de voor hem geldende kerkelijke feestdagen zijn kerk te bezoeken. Het bepaalde ten aanzien van de zondag vindt voor de ambtenaar, die tot een kerkgenootschap behoort, dat de wekelijkse rustdag op de Sabbat of op de Zevendedag viert, overeenkomstige toepassing ten aanzien van de Sabbat onderscheidenlijk de Zevendedag, indien hij een daartoe strekkend verzoek heeft gericht tot het hoofd van dienst;

c. de werktijdregeling wordt zodanig vastgesteld, dat de ambtenaar bij voorkeur in, doch in ieder geval over elk tijdvak van zeven dagen vrij van dienst is gedurende ten minste twee – bij voorkeur aaneengesloten – dagen, waarvan ten hoogste één dag in twee halve dagen kan worden gesplitst.

5. Van de voor de ambtenaar vastgestelde werktijdregeling kan slechts worden afgeweken indien het dienstbelang dit onvermijdelijk maakt en – behoudens in geval van oorlog, oorlogsgevaar of andere buitengewone omstandigheden – mits ervoor wordt gezorgd, dat de ambtenaar in of over het desbetreffende tijdvak van zeven dagen een ononderbroken rusttijd van ten minste 24 uren geniet.

6. In bijzondere gevallen kan van de vaststelling van een werktijdregeling als bedoeld in het eerste lid worden afgezien. In die gevallen vindt het bepaalde in het tweede tot en met het vijfde lid overeenkomstige toepassing.

7. In uitzonderlijke gevallen kan van het bepaalde in het tweede tot en met het vijfde lid, alsmede in de tweede volzin van het zesde lid, worden afgeweken.

8. Onze Minister van Binnenlandse Zaken is bevoegd ter zake van de uitvoering van het bepaalde in dit artikel nadere algemene voorschriften vast te stellen.

Afwijkingen

Hoofdstuk V. Vakantie, Vakantie-uitkering en Verlof

§ 1. Vakantie

Artikel 35

Jaarlijkse vakantie

1. Aan iedere ambtenaar wordt, al dan niet op zijn verzoek, in elk kalenderjaar vakantie met behoud van zijn volle bezoldiging verleend met inachtneming van de regelen, gesteld in deze paragraaf.

2. Voor de toepassing van het vorige lid wordt onder bezoldiging mede verstaan het bedrag, dat, indien de bezoldiging per week wordt uitbetaald in de dertien kalenderweken, en indien de bezoldiging per maand wordt uitbetaald in de drie kalendermaanden, voorafgaand aan het tijdstip van ingang van de vakantie, gemiddeld aan toelage, als bedoeld in artikel 22a van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1948, per week onderscheidenlijk per maand is toegekend.

Artikel 36

Dienstbelang en redenen van
verhinderings

1. De vakantie, bedoeld in artikel 35, wordt slechts verleend, voor zoveel de belangen van de dienst zich daartegen niet verzetten.
2. Indien naar het oordeel van het gezag, hetwelk tot het verlenen van vakantie bevoegd is, voor de ambtenaar geldige redenen van verhindering bestaan, wordt de vakantie niet ongevraagd verleend.

Artikel 37

Duur van de vakantie

1. De duur van de vakantie is afhankelijk van de wedde volgens de hierna volgende tabel, waarin onder schaal, onderscheidenlijk maximumsalaris wordt verstaan: salarisschaal van bijlage A1 van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1948, onderscheidenlijk maximumsalaris in de zin van evengenoemd besluit.

Wedde	Duur van de vakantie
a. lager dan het maximumsalaris van schaal 103	20 dienstdagen
b. gelijk aan of hoger dan het maximumsalaris van schaal 103	23 dienstdagen

2. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder wedde verstaan de wedde per maand in de zin van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1948, of een op overeenkomstige wijze vastgesteld bedrag.

3. Voor de toepassing van het eerste lid geldt als maatstaf ter berekening de wedde, welke de ambtenaar op 1 januari van het kalenderjaar geniet, of, in geval van indiensttreding bij het Rijk in de loop van het kalenderjaar, de wedde op het tijdstip van indiensttreding.

4. Indien de wedde op het tijdstip, bedoeld in het derde lid, als gevolg van de voor de ambtenaar geldende werktijdregeling niet in een vast bedrag per maand kan worden uitgedrukt, wordt de wedde voor de toepassing van dat lid gesteld op het gemiddelde van de wedde, door hem genoten in drie kalendermaanden, voorafgaande aan 1 januari onderscheidenlijk volgende op het tijdstip van indiensttreding.

5. Ten aanzien van de ambtenaar, die ingevolge de voor hem geldende werktijdregeling op gemiddeld meer dan vijf dagen per week dienst verricht, worden, onverminderd het bepaalde in artikel 38, eerste lid, onder b., voor een week vakantie niet meer dan vijf dienstdagen op het jaarlijks vakantieverlof in mindering gebracht.

6. Het tot aanstelling bevoegd gezag kan ambten aanwijzen, waaraan, in afwijking van het eerste lid, een langere, door dit gezag vast te stellen vakantieduur is verbonden.

Artikel 38

Verhoging van het aantal
vakantiedagen

1. De volgens artikel 37 vastgestelde duur van de vakantie wordt verhoogd:
 - a. afhankelijk van de leeftijd, die de ambtenaar in het desbetreffende kalenderjaar bereikt, overeenkomstig de hierna volgende tabel:

leeftijd	verhoging
18 jaar	3 dienstdagen
19 jaar	2 dienstdagen
20 jaar	1 dienstdag

leeftijd	verhoging
van 30 tot en met 39 jaar	1 dienstdag
van 40 tot en met 44 jaar	2 dienstdagen
van 45 tot en met 49 jaar	3 dienstdagen
van 50 tot en met 54 jaar	4 dienstdagen
van 55 tot en met 59 jaar	5 dienstdagen
60 jaar en ouder	6 dienstdagen

b. over het kalenderjaar, waarin de ambtenaar in geheel of gedeeltelijk afwisselende dienst werkzaam is, met zoveel hele onderscheidenlijk halve dienstdagen als er in dat kalenderjaar niet op zaterdag of zondag vallende feestdagen zijn als bedoeld in artikel 34, derde lid, waarop de ambtenaar gedurende langer dan vier uur onderscheidenlijk gedurende vier uur of korter hetzij volgens rooster heeft gewerkt, hetzij volgens rooster vrij van dienst is geweest, dan wel uit hoofde van ziekte of vakantie niet tot dienstverrichting was gehouden.

2. Het tot aanstelling bevoegd gezag kan in dienstreglementen in plaats van de voorziening, bedoeld in het eerste lid onder b., een andere regeling treffen.

Artikel 39

1. De duur van de vakantie van de ambtenaar, die in de loop van het kalenderjaar in dienst treedt, onderscheidenlijk wordt ontslagen, wordt vastgesteld in evenredigheid met het aantal dagen, waarop hij krachtens de artikelen 37 en 38 aanspraak zou hebben, indien hij het gehele jaar in dienst was.

2. De duur van de vakantie van de ambtenaar, die niet met een volledige week- of jaartaak is belast, wordt bepaald in evenredigheid met het aantal dagen waarop hij recht zou hebben indien hij met een volledige taak was belast.

3. De duur van de vakantie van de ambtenaar, die langer dan een maand geen werkelijke dienst verricht, wordt naar evenredigheid verminderd.

4. Vermindering als bedoeld in het vorige lid wordt niet toegepast:

- in geval geen werkelijke dienst is verricht wegens verleende vakantie;
- in geval van afwezigheid wegens ziekte, korter dan een jaar, tenzij de ziekte aan de schuld of nalatigheid van de ambtenaar is te wijten;
- in geval van verblijf in militaire dienst wegens herhalingsoefeningen;
- in andere gevallen, waarin het tot vakantieverlening bevoegde gezag daartoe aanleiding aanwezig acht.

5. Het aantal dagen, waarop de ambtenaar na toepassing van dit artikel over enig kalenderjaar aanspraak blijft behouden op vakantie, wordt zo nodig naar boven afgerond op hele dagen.

Artikel 40

1. Gedurende de eerste zes maanden na zijn indiensttreding heeft de ambtenaar slechts aanspraak op vakantie naar reden van 1/12 gedeelte van het naar de artikelen 37 en 38 berekende aantal vakantiedagen voor iedere volle kalendermaand, dat het dienstverband heeft geduurd, tenzij hij onmiddellijk voorafgaande aan zijn indiensttreding – onderbrekingen van veertien dagen of minder buiten beschouwing gelaten – reeds gedurende ten minste zes maanden in de openbare dienst werkzaam was.

2. Het aantal dagen, waarop ingevolge het eerste lid aanspraak op vakantie bestaat, wordt zo nodig naar beneden afgerond op hele dagen.

Artikel 41

1. Omtrent de tijdstippen, waarop de vakantie zal ingaan, alsmede omtrent de tijdvakken, waarin deze eventueel zal worden gesplitst, beslist het gezag, hetwelk tot het verlenen van vakantie bevoegd is.

Evenredige vermindering aantal vakantiedagen

Evenredige aanspraak op vakantie gedurende de eerste zes maanden van het dienstverband

Tijdstip en tijdvak der vakantie

2. Bij het nemen van de beslissing, bedoeld in het eerste lid, wordt zoveel mogelijk rekening gehouden met de wensen van de ambtenaar.
3. De ambtenaar ontvangt zijn vakantie zoveel mogelijk aaneengesloten.
4. Wanneer de ambtenaar dit verzoekt en de dienst het toelaat, kan de vakantie worden gesplitst, met dien verstande, dat als regel ten minste twee/derde gedeelte daarvan aaneengesloten wordt verleend.
5. In een kalenderjaar mogen slechts drie dagen gesplitst in halve dagen worden opgenomen.

Artikel 42

Overschrijving van de vakantie naar een volgend kalenderjaar

1. Indien aan de ambtenaar in enig kalenderjaar de vakantie niet of niet geheel is verleend, wordt hem de niet genoten vakantie zoveel mogelijk in een volgend kalenderjaar verleend.
2. Het bepaalde in het eerste lid geldt met dien verstande, dat de ambtenaar in geen kalenderjaar meer vakantiedagen kan opnemen dan anderhalf maal het hem volgens de artikelen 37, 38 en 39 toekomende aantal.

Artikel 43

Vermindering wegens te veel genoten vakantie

1. Indien de ambtenaar in enig kalenderjaar meer vakantie heeft genoten, dan hem ingevolge deze paragraaf toekomt, wordt dit meerdere verrekend met de hem over een of meer volgende kalenderjaren toekomende vakantie.
2. Het bepaalde in het eerste lid geldt met dien verstande, dat uit dien hoofde in enig kalenderjaar de vakantie nimmer met meer dan een/derde gedeelte van hetgeen de ambtenaar ingevolge het bepaalde in de artikelen 37, 38 en 39 toekomt mag worden verminderd.
3. Het bepaalde in het vijfde lid van artikel 39 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 44

Intrekking van verleende vakantie

1. Verleende vakantie kan worden ingetrokken wanneer dringende redenen van dienstbelang dat noodzakelijk maken. In dat geval komt een dag, waarop de ambtenaar diensgevolge slechts gedeeltelijk vakantie heeft genoten, niet in aanmerking bij het berekenen van het aantal genoten vakantiedagen.
2. Indien de ambtenaar ten gevolge van de intrekking van vakantie gelijke schade lijdt, wordt deze schade hem vergoed.

Artikel 45

Vergoeding van tijdens vakantie gederfde voordelen

Aan de ambtenaar, die tijdens zijn vakantie bepaalde voordelen derft, welke aan zijn ambt zijn verbonden en in de akte van aanstelling zijn vermeld, kan deswege een vergoeding worden toegekend.

Artikel 46

Ontslag en vakantie

Aanspraken op niet genoten vakantie vervallen op de datum van ingang van het ontslag; indien de ambtenaar uiterlijk veertien dagen nadien weer in rijksdienst treedt, kan hij alsnog aanspraak maken op de nog niet genoten vakantie van het lopende kalenderjaar.

Artikel 47

Uitvoeringsvoorschriften

1. Onze Minister van Binnenlandse Zaken is bevoegd ter uitvoering van het bepaalde in deze paragraaf nadere voorschriften vast te stellen.
2. Het tot aanstelling bevoegd gezag is bevoegd nadere voorschriften ter uitvoering van deze paragraaf vast te stellen, welke in het bijzonder vereist worden voor een goede functionering van de dienst.

Artikel 48

1. De ambtenaar heeft aanspraak op een vakantie-uitkering voor de tijd, gedurende welke hij als zodanig bezoldiging heeft genoten.
2. Voor de toepassing van het vorige lid wordt onder tijd, gedurende welke bezoldiging is genoten niet begrepen tijd gedurende welke de ambtenaar wegens verplichte militaire dienst, anders dan voor herhalingsoefeningen, met verlof zijnde, slechts bezoldiging heeft genoten tot een bedrag van het op hem te verhalen gedeelte van de pensioenbijdrage.

Artikel 49

Bedrag van de vakantie-uitkering

1. Tenzij in de volgende leden anders is bepaald, bedraagt de vakantie-uitkering per kalendermaand 8% van het bedrag, dat de ambtenaar in die maand aan wedde heeft genoten in de zin van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1948.
2. Voor de toepassing van het vorige lid wordt in de gevallen bedoeld in artikel 74 reeds uitgegaan van de volledige wedde.
3. Voor de ambtenaar, die in de van toepassing zijnde maand 23 jaar of ouder is, of jonger dan 23 jaar zijnde voor de heffing van de loonbelasting is ingedeeld in een der tariefgroepen 1, 3 of 4 en die gedurende die hele maand een functie met een volledige dagtaak vervult, bedraagt de vakantie-uitkering ten minste f 160,88. Bekleedt de ambtenaar in de van toepassing zijnde maand of een gedeelte daarvan een deelbetrekking, dan wordt het in de vorige volzin genoemde bedrag naar evenredigheid verminderd.
4. Indien de bezoldiging van de ambtenaar aanvangt op een andere dag dan de eerste van een maand en hij op die andere dag overigens aan de in de eerste volzin van het derde lid genoemde voorwaarden voldoet, wordt het in dat lid vermelde bedrag voor die maand in evenredigheid verminderd. Een dergelijke vermindering geldt eveneens indien de ambtenaar in een deel van een maand geen bezoldiging heeft genoten. Een verlaging na rato wordt ten aanzien van genoemd bedrag mede toegepast voor een belanghebbende die in de loop van een maand slechts een gedeelte van zijn bezoldiging heeft genoten wegens verleend verlof, in verband met non-activiteit, bij wijze van disciplinaire straf of uit hoofde van schorsing. Voor de berekening van een vermindering, als in dit lid bedoeld, wordt uitgegaan van het aantal dagen van de desbetreffende maand.
5. Voor elke kalendermaand, waarover de ambtenaar op de in de vorige leden bedoelde uitkering aanspraak heeft, wordt deze voor ieder kind, waarvoor hij in die maand recht heeft op volledige kindertoelage, vermeerderd met f 11,92. Onder volledige kindertoelage wordt verstaan:
 - a. voor wat betreft het eerste en het tweede kind, het bedrag dat voor een zodanig kind aan kindertoelage geldt ingevolge artikel 5, eerste lid, onder a, van de Kindertoelageregeling overheidspersoneel;
 - b. voor wat betreft het derde en ieder volgend kind, een bedrag dat over een kwartaal gerekend voor een dergelijk kind aan kinderbijslag geldt ingevolge artikel 11, eerste lid, onderscheidenlijk onder de letters a. tot en met d., van de Algemene Kinderbijslagwet.Voor genoemd bedrag wordt naar evenredigheid verminderd, indien de ambtenaar in een deel van een zodanige maand geen bezoldiging heeft genoten. Voor de berekening van dit verminderd bedrag wordt uitgegaan van het aantal dagen van de desbetreffende maand.
6. Met betrekking tot de telling van de in het vorige lid bedoelde kinderen is van overeenkomstige toepassing het bepaalde in artikel 3 van de Kindertoelageregeling overheidspersoneel onderscheidenlijk in artikel 9 van de Algemene Kinderbijslagwet.
7. Indien de ambtenaar voor een kind in een kalendermaand niet de volledige kindertoelage geniet, als bedoeld in het vijfde lid, wordt de vakantie-uit-

kering voor die maand vermeerderd met 8% van de kindertoelage ingevolge de Kindertoelageregeling overheidspersoneel en van de kinderbijslag ingevolge de Algemene Kinderbijslagwet, welke de ambtenaar over die maand voor dat kind geniet.

8. De in het derde en vijfde lid genoemde bedragen worden door Ons op overeenkomstige wijze en met ingang van dezelfde datum gewijzigd als dit geschiedt ingevolge een algemene salarisiwijziging ten aanzien van de salarissen, geldende ingevolge het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1948, alsmede ingevolge een wijziging in het percentage van de vakantie-uitkering.

Artikel 50

Aanspraak vakantie-uitkering in
bijzondere omstandigheden

1. Het bepaalde in deze paragraaf is mede van toepassing op de gewezen ambtenaar, die ingevolge artikel 77 nog bezoldiging geniet.

2. Voor de ambtenaar op wie artikel 26 van toepassing is wordt de vakantie-uitkering berekend op basis van de volle aan zijn ambt verbonden wedde. Hij geniet deze uitkering slechts voor zoveel die uitgaat boven de vakantie-uitkering, waarop hij als militair aanspraak heeft.

Artikel 51

Uitbetaling van de
vakantie-uitkering

1. De vakantie-uitkering wordt eenmaal per jaar uitbetaald over de periode van twaalf maanden, aangevangen met de maand juni van het voorafgaande kalenderjaar.

2. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid vindt de uitbetaling ook plaats bij ontslag van de ambtenaar en wel over het tijdvak, gelegen tussen het einde van de laatst verstreken periode waarover de vakantie-uitkering werd uitbetaald en de datum van het ontslag.

3. Voor de toepassing van dit artikel wordt met het ontslag van de ambtenaar gelijkgesteld de beëindiging van de doorbetaling van de bezoldiging van de gewezen ambtenaar, bedoeld in artikel 50, eerste lid.

Artikel 52

Uitvoeringsvoorschriften

Onze Minister van Binnenlandse Zaken is bevoegd ter uitvoering van het bepaalde in deze paragraaf nadere voorschriften vast te stellen.

§ 3. Verlof

Artikel 53

Verlof bij militaire dienst enz.
alsmede in geval van ziekte

Onverminderd het bepaalde in de hoofdstukken III. en IV. geniet verlof:

a. de ambtenaar, die als militair, als noodwachter dan wel op grond van een verbintenis als vrijwilliger in de zin van artikel 2, eerste lid, onder a. of b. van de Rechtstoestandregeling reservepolitie (Stb. 1964, 473) of van een overeenkomstige verbintenis, als bedoeld in de artikelen 53 en 54 van die regeling dan wel op grond van een verbintenis als monumentenwachter in de zin van het Besluit Monumentenwacht (Stb. 1964, 477) in werkelijke dienst is;

b. de ambtenaar, die zich bevindt in een der omstandigheden, genoemd in artikel 30;

c. de ambtenaar die uit hoofde van ziekte of ongeval verhinderd is dienst te verrichten.

Artikel 54

Verlof bij sluiting rijksdienst op
daartoe aangewezen dagen

1. Indien de rijksdienst op een daartoe aangewezen kerkelijke of nationale, landelijk, regionaal of plaatselijk erkende feest- of gedenkdag is gesloten, geniet de desbetreffende ambtenaar verlof voor zoveel het dienstbelang niet anders vereist.

2. Indien een ambtenaar op een dag als bedoeld in het eerste lid, dienst moet verrichten binnen de vastgestelde werktijden, dan wel in geheel of gedeeltelijk afwisselende dienst werkzaam zijnde, op die dag volgens rooster vrij van dienst is of uit hoofde van ziekte of vakantie niet tot een dienstverrichting is gehouden, geniet hij dit verlof op een andere hele onderscheidenlijk halve dag, al naar gelang hij op eerderbedoelde dag gedurende langer dan vier uur onderscheidenlijk gedurende vier uur of korter dienst heeft verricht dan wel, in geheel of gedeeltelijk afwisselende dienst werkzaam zijnde, volgens de rooster vrij van dienst is geweest of uit hoofde van ziekte of vakantie niet tot dienstverrichting was gehouden.

3. Het eerste en tweede lid vinden geen toepassing, indien de sluiting van de rijksdienst regionaal of plaatselijk plaatsvindt en de ambtenaar elders werkzaam is.

4. Het eerste en het tweede lid vinden voorts geen toepassing, indien het betreft feestdagen, genoemd in artikel 34, derde lid.

Artikel 55

Buitengewoon verlof

Onverminderd het bepaalde in artikel 111 wordt aan de ambtenaar in de gevallen en onder de voorwaarden, genoemd in de volgende artikelen van deze paragraaf, buitengewoon verlof verleend.

Buitengewoon verlof van korte duur

Artikel 56

– voor voldoen aan wettelijke verplichting

Tenzij de belangen van de dienst zich daartegen verzetten, wordt buitengewoon verlof met behoud van volle bezoldiging verleend:

- a. voor de uitoefening van kiesrecht;
- b. voor het voldoen aan een wettelijke verplichting, een en ander voor zover dit niet in vrije tijd kan geschieden en omzetting van dienst niet mogelijk is.

Artikel 57

– voor vergaderingen van en werkzaamheden voor publiekrechtelijke colleges

1. Tenzij de belangen van de dienst zich daartegen verzetten wordt buitengewoon verlof verleend voor het bijwonen van vergaderingen en zittingen van publiekrechtelijke colleges, waarin de ambtenaar is benoemd of verkozen, en voor het verrichten van daaruit voortvloeiende werkzaamheden ten behoeve van deze colleges, een en ander voor zoveel zulks niet in de vrije tijd kan geschieden.

2. Het verlof, bedoeld in het eerste lid, wordt verleend met behoud van gehele of gedeeltelijke bezoldiging.

3. Indien het verlenen van buitengewoon verlof, als bedoeld in het eerste lid voor de dienst kosten ten gevolge heeft, kunnen deze kosten voor de helft ten laste van de ambtenaar worden gebracht.

Artikel 58

– voor vergaderingen van statutaire organen van ambtenarenorganisaties en van commissies van overleg

1. Tenzij de belangen van de dienst zich daartegen verzetten wordt jaarlijks ten hoogste vijftien dagen buitengewoon verlof met behoud van volle bezoldiging verleend voor het bijwonen van vergaderingen van statutaire organen van verenigingen van ambtenaren, van centrale organisaties, waarbij deze verenigingen zijn aangesloten of van internationale ambtenarenorganisaties, mits de ambtenaar hieraan deelneemt:

a. voor zover betreft vergaderingen van verenigingen van ambtenaren als bestuurslid van die vereniging dan wel als afgevaardigde of bestuurslid van een onderdeel daarvan;

b. voor zover betreft vergaderingen van centrale organisaties, waarbij verenigingen van ambtenaren zijn aangesloten, als bestuurslid van die centrale organisatie dan wel als afgevaardigde of bestuurslid van een bij die organisatie aangesloten vereniging van ambtenaren;

c. voor zover betreft vergaderingen van een internationale ambtenarenorganisatie als bestuurslid van deze organisatie dan wel als afgevaardigde of bestuurslid van een bij die organisatie aangesloten vereniging van ambtenaren.

2. Het verlof, in het vorige lid bedoeld, wordt slechts verleend aan ambtenaren, die lid zijn van verenigingen van ambtenaren, welke zijn aangesloten bij tot de Centrale Commissie voor Georganiseerd Overleg in Ambtenarenzaken toegelaten centrales van verenigingen van ambtenaren.

3. Tenzij de belangen van de dienst zich daartegen verzetten, wordt buitengewoon verlof met behoud van volle bezoldiging verleend voor het bijwonen van vergaderingen van commissies voor georganiseerd overleg.

Artikel 59

– wegens verhuizing

Tenzij de belangen van de dienst zich daartegen verzetten, wordt bij verhuizing buitengewoon verlof met behoud van volle bezoldiging verleend voor ten hoogste twee dagen per kalenderjaar, aan hen die een eigen huishouding hebben.

Artikel 60

– wegens familieomstandigheden

1. Tenzij de belangen van de dienst zich daartegen verzetten, wordt aan de ambtenaar buitengewoon verlof met behoud van volle bezoldiging verleend:

- a. bij zijn ondertrouw: één dag;
- b. bij zijn huwelijk: vier dagen;
- c. tot het bijwonen van een huwelijk van bloed- of aanverwanten in de eerste en tweede graad: één dag, indien dit huwelijk wordt gesloten in zijn woon- of standplaats en ten hoogste twee dagen, indien dit huwelijk wordt gesloten buiten zijn woon- of standplaats;
- d. bij ernstige ziekte van zijn echtgenote, ouders, stiefouders, schoonouders, kinderen, stief- of aanbehuwd- kinderen;
- e. bij overlijden van bloed- of aanverwanten overeenkomstig het bepaalde in het tweede lid;
- f. bij bevalling van zijn echtgenote: ten hoogste twee dagen;
- g. bij zijn 25-, 40- en 50-jarig ambts- of huwelijksjubileum en bij 25-, 40-, 50- en 60-jarig huwelijksjubileum van zijn ouders, stief- of schoonouders: één dag;
- h. bij zijn kerkelijke bevestiging of Eerste Heilige Communie en bij die van zijn echtgenote, kinderen of stiefkinderen: één dag.

2. Het verlof, bedoeld in het eerste lid, onder e., bedraagt vier dagen bij overlijden van de in het eerste lid, onder d., bedoelde personen en twee dagen bij overlijden van bloed- of aanverwanten in de tweede graad.

Bij overlijden van bloed- of aanverwanten in de derde of vierde graad kan ten hoogste één dag buitengewoon verlof worden verleend. Is de ambtenaar evenwel belast met de regeling van de begrafenis of van de nalatenschap dan wel van beide, dan wordt hem buitengewoon verlof met behoud van volle bezoldiging verleend voor ten hoogste vier dagen.

Artikel 61

Aanvullende bevoegdheid tot het verlenen van buitengewoon verlof

1. Buitengewoon verlof van korte duur, al dan niet met behoud van volle bezoldiging, kan bovendien worden verleend in de gevallen, waarin hij, die tot verlenen van dat verlof bevoegd is verklaard, oordeelt, dat daartoe aanleiding bestaat.

2. Onze Minister van Binnenlandse Zaken is bevoegd ter uitvoering van het eerste lid zo nodig nadere voorschriften vast te stellen.

Artikel 62

Aanvragen van buitengewoon verlof

1. Behoudens in dringende gevallen moet buitengewoon verlof van korte duur ten minste 24 uren te voren worden aangevraagd bij de autoriteit, die bevoegd is tot verlening van dat verlof.

2. Indien de ambtenaar, die niet vooraf een aanvraag voor buitengewoon verlof van korte duur heeft ingediend, ten genoegen van de in het eerste lid bedoelde autoriteit aantoon, dat hij daartoe geen gelegenheid heeft gehad, terwijl er voor zijn afwezigheid gegronde redenen bestonden, wordt deze afwezigheid beschouwd als buitengewoon verlof met behoud van volle bezoldiging.

3. Een gegronde reden als bedoeld in het tweede lid is slechts aanwezig:

a. indien een der in de voorgaande artikelen genoemde omstandigheden aanwezig is geweest, op grond waarvan aan de ambtenaar op zijn verzoek buitengewoon verlof wordt verleend, zulks met inachtneming van de daarbij vermelde voorwaarden en termijnen;

b. in alle andere gevallen, indien de ambtenaar, alle omstandigheden in aanmerking genomen, redelijker wijze de dienst mocht verzuimen.

Buitengewoon verlof van lange duur

Artikel 63

Voorwaarden van buitengewoon verlof van lange duur

1. Buitengewoon verlof van lange duur kan aan de ambtenaar op zijn verzoek worden verleend door het tot aanstelling bevoegd gezag, al dan niet met behoud van bezoldiging en al dan niet onder bepaalde voorwaarden.

2. Het verlof, bedoeld in het eerste lid, gaat niet in dan na aanvaarding van dat verlof met de daaraan verbonden voorwaarden door de ambtenaar.

Artikel 64

Buitengewoon verlof uitsluitend in het persoonlijk belang

Indien het verlof, bedoeld in artikel 63, uitsluitend strekt in het persoonlijk belang van de ambtenaar, kan hem dit slechts worden verleend zonder behoud van bezoldiging en voor ten hoogste zes maanden.

Artikel 65

Buitengewoon verlof mede in het algemeen belang

Indien het verlof, bedoeld in artikel 63, ten doel heeft de ambtenaar in de gelegenheid te stellen een andere functie te vervullen en met verlofverlening naar het oordeel van het tot aanstelling bevoegd gezag niet uitsluitend het persoonlijk belang van de ambtenaar, doch mede het algemeen belang wordt gediend, kan het verlof – onverminderd het bepaalde in de artikelen 66 en 67 – in beginsel voor ten hoogste een jaar, zonder behoud van bezoldiging, worden verleend.

Artikel 66

Buitengewoon verlof voor bezoldigde bestuurders van ambtenarenorganisaties

1. Aan de ambtenaar, benoemd tot bezoldigd bestuurder van een vereniging van ambtenaren, van een centrale of van een internationale organisatie van zodanige verenigingen, kan uit dien hoofde voor ten hoogste twee jaren buitengewoon verlof zonder behoud van bezoldiging worden verleend.

2. Artikel 58, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 67

Buitengewoon verlof overwegend in het algemeen belang

1. Indien het verlof, bedoeld in artikel 63, ten doel heeft de ambtenaar in de gelegenheid te stellen anders dan in vaste dienst hetzij een functie in dienst van een volkenrechtelijke organisatie te vervullen hetzij ten behoeve van de Nederlandse Antillen, dan wel als deskundige tijdelijk ten behoeve van een vreemde mogendheid werkzaam te zijn en met verlofverlening naar het oordeel van het tot aanstelling bevoegd gezag en van Onze Minister van Binnenlandse Zaken het algemeen belang in overwegende mate wordt gediend, kan het verlof in beginsel voor ten hoogste drie jaren, zonder behoud van bezoldiging, worden verleend.

2. In afwijking van het eerste lid kan aan de ambtenaar, die wenst te worden uitgezonden om in de burgerlijke landsdienst van de Nederlandse Antillen tijdelijk een betrekking te vervullen, buitengewoon verlof worden verleend op de voet van het bepaalde in het Koninklijk besluit van 29 augustus 1930, Stb. 380.

Artikel 68

Ontslag bij niet hervatten van de werkzaamheden na afloop van buitengewoon verlof van lange duur

1. De ambtenaar, die na afloop van hem verleend buitengewoon verlof van lange duur en zonder dat dit is verlengd, zijn dienst niet tijdig hervat, wordt voor de toepassing van dit reglement geacht een verzoek om ontslag te hebben ingediend.

2. Het eerste lid is niet van toepassing, indien de ambtenaar binnen een redelijke termijn ten genoegen van het tot aanstelling bevoegd gezag aannemelijk maakt, dat hij geldige redenen had zijn dienst niet te hervatten, in welk geval het verlof geacht wordt te zijn verlengd tot het tijdstip, waarop bedoelde geldige redenen hebben opgehouden te bestaan.

Artikel 69

Voor de toepassing van deze paragraaf wordt onder bezoldiging mede verstaan het bedrag, dat, indien de bezoldiging per week wordt uitbetaald, in de dertien weken, en indien de bezoldiging per maand wordt uitbetaald, in de drie maanden, voorafgaande aan het tijdstip van ingang van het verlof, gemiddeld aan toelage, als bedoeld in artikel 22a van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1948, per week onderscheidenlijk per maand is toegekend.

Hoofdstuk VI. Bedrijfsgeneeskundige Begeleiding en Voorzieningen in verband met ziekte

§ 1. Bedrijfsgeneeskundige begeleiding

Artikel 70

1. De ambtenaar geniet bedrijfsgeneeskundige begeleiding overeenkomstig het bepaalde in deze paragraaf.

2. De bedrijfsgeneeskundige begeleiding van de ambtenaar geschiedt door of vanwege de bedrijfsgeneeskundige dienst in samenwerking met het tot aanstelling bevoegd gezag volgens ter zake door of vanwege Onze Minister van Binnenlandse Zaken te stellen regelen.

Artikel 71

1. Onverminderd de mogelijkheid de arts van de bedrijfsgeneeskundige dienst rechtstreeks te consulteren ter zake van met zijn arbeidssituatie samenhangende gezondheidsproblemen kan de ambtenaar het tot aanstelling bevoegd gezag verzoeken hem in verband hiermede aan een onderzoek vanwege de bedrijfsgeneeskundige dienst te onderwerpen.

2. De ambtenaar, die in verband met de uitoefening van zijn werkzaamheden aan bijzonder gevaar voor zijn gezondheid blootstaat dan wel voor een goede vervulling van zijn betrekking aan bijzondere gezondheidseisen moet voldoen, wordt in overleg met of op aanwijzing van de bedrijfsgeneeskundige dienst onderworpen aan een periodiek bedrijfsgeneeskundig onderzoek.

3. Het tot aanstelling bevoegd gezag verzoekt de bedrijfsgeneeskundige dienst de ambtenaar aan een onderzoek te onderwerpen:

a. indien naar het oordeel van het tot aanstelling bevoegd gezag gegronde redenen bestaan voor twijfel aan een goede gezondheidstoestand van de ambtenaar;

b. indien de ambtenaar niet langer volledig geschikt is gebleken voor de vervulling van zijn dienst, ten einde na te gaan of hiervoor medische oorzaken aanwezig zijn, en, zo ja, of de ambtenaar geschikt kan worden geacht voor de vervulling van een andere betrekking.

4. Blijkt bij een onderzoek als bedoeld in het eerste, tweede en derde lid van een zodanig lichamelijke of geestelijke toestand, dat naar het oordeel van de bedrijfsgeneeskundige de belangen van de ambtenaar, van de dienst of van bij zijn dienstuitoefening betrokken derden zich tegen voortzetting van zijn dienst verzetten, dan wordt hij buiten dienst gesteld, tenzij het tot aanstelling bevoegd gezag, in overleg met de bedrijfsgeneeskundige dienst, van oordeel is, dat hem passende andere werkzaamheden kunnen worden opgedragen. Hij wordt in geval van buitendienststelling geacht wegens ziekte verhinderd te zijn dienst te verrichten, in welk geval de overige bepalingen van dit hoofdstuk van toepassing zijn.

5. De ambtenaar is gehouden aan een onderzoek als bedoeld in het tweede en het derde lid zijn medewerking te verlenen. Hij is tevens gehouden zijn medewerking te verlenen aan onderzoeken vanwege de bedrijfsgeneeskundige dienst, welke worden ingesteld ter beantwoording van de vraag:

a. of, in welke mate en tot welk tijdstip er sprake is van verhindering wegens ziekte zijn dienst te vervullen;

b. of verdere maatregelen of voorzieningen nodig zijn in het belang van het herstel van zijn gezondheid dan wel in het belang van het behoud, het herstel of de bevordering van zijn arbeidsgeschiktheid als bedoeld in de artikelen P6, P7 en P8 van de Algemene burgerlijke pensioenwet.

6. Indien het advies van de bedrijfsgeneeskundige dienst daartoe aanleiding geeft, verzoekt het tot aanstelling bevoegd gezag de directie van het Algemeen burgerlijk pensioenfonds de ambtenaar in aanmerking te brengen voor maatregelen of voorzieningen als bedoeld in het vorige lid onder b.

Artikel 72

1. Indien voor een ambtenaar een bedrijfsgeneeskundig onderzoek wordt aangevraagd op grond van het bepaalde in het derde of het vijfde lid onder b. van artikel 71, doet het tot aanstelling bevoegd gezag hem daarvan, onder vermelding van de motieven en de desbetreffende bepaling schriftelijke mededeling.

2. Het oordeel van de vanwege de bedrijfsgeneeskundige dienst optredende geneeskundige, die een onderzoek heeft verricht als bedoeld in artikel 71, wordt zo spoedig mogelijk aan de ambtenaar en aan het tot aanstelling bevoegd gezag medegedeeld.

3. De ambtenaar, die zich met het oordeel van de in het tweede lid bedoelde geneeskundige niet kan verenigen, kan daartegen, mits binnen driemaal vierentwintig uur nadat het te zijner kennis is gebracht, onder opgave van de redenen schriftelijk bezwaar maken bij het tot aanstelling bevoegd gezag. Indien de ambtenaar zijn behandelend geneesheer bereid heeft gevonden desgevraagd aan de in het vierde lid bedoelde commissie mondeling of schriftelijk zijn mening kenbaar te maken, doet hij daarvan – onder opgave van naam en adres van de arts – in het bezwaarschrift mededeling.

4. Behalve indien, na overleg met de bedrijfsgeneeskundige dienst door het gezag dat het onderzoek aanvroeg, het bezwaar van de ambtenaar reeds aanstonds voldoende gegrond wordt geacht, wordt zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen vier weken na ontvangst van het bezwaarschrift door een commissie van drie geneeskundigen een hernieuwd onderzoek ingesteld. In deze commissie, die zal worden aangewezen door het hoofd van de bedrijfsgeneeskundige dienst, zal geen zitting mogen hebben de in het tweede lid bedoelde geneeskundige. De commissie deelt haar oordeel zo spoedig mogelijk mede aan het tot aanstelling bevoegd gezag, dat vervolgens de ambtenaar daarvan in kennis stelt, alsmede aan de behandelend geneesheer van de ambtenaar.

5. De kosten van het hernieuwde onderzoek komen voor rekening van het Rijk. Eventuele reis- en verblijfkosten van de ambtenaar worden hem vergoed volgens de in artikel 103, tweede lid, bedoelde regelen.

1. Ter beantwoording van de vraag, of volledige dienstuitoefening al dan niet blijvend uitgesloten moet worden geacht, kan de ambtenaar na overleg tussen het tot aanstelling bevoegd gezag en de bedrijfsgeneeskundige dienst worden onderworpen aan een onderzoek, dat desverlangd kan worden bijgewoond door een door de ambtenaar gekozen geneeskundige. Deze kan ter zake mondeling of schriftelijk van advies dienen.

2. Blijkt bij het in het vorige lid bedoelde onderzoek – waaraan de ambtenaar gehouden is zijn medewerking te verlenen – dat hij op grond van ziekte of gebreken is geraakt in een toestand van blijvende ongeschiktheid voor de vervulling van zijn betrekking, dan verzoekt het tot aanstelling bevoegd gezag aan de directie van het Algemeen burgerlijk pensioenfonds dienaangaande een beslissing te nemen. Van dit verzoek wordt schriftelijk mededeling gedaan aan de ambtenaar.

§ 2. *Bezoldiging in geval van ziekte tijdens het dienstverband*

Artikel 74

1. De ambtenaar, die wegens ziekte verhinderd is zijn dienst te verrichten, geniet gedurende de kalendermaand, waarin de verhindering is ontstaan, zijn volle bezoldiging en vervolgens:

- a. voor zover het betreft een ambtenaar in vaste dienst, gedurende 18 maanden zijn volle bezoldiging en daarna 80% van zijn bezoldiging;
- b. voor zover het betreft een ambtenaar in tijdelijke dienst, gedurende 12 maanden zijn volle bezoldiging en daarna 80% van zijn bezoldiging.

2. Indien de ambtenaar zijn dienst gedurende zekere tijd voor ten minste 45% verricht, worden de in het vorige lid bedoelde termijnen met die tijd verlengd.

3. Voor het bepalen van de in het eerste lid bedoelde termijnen, met inbegrip van een eventuele verlenging ingevolge het vorige lid, wordt een volgende verhindering tot dienstverrichting als een voortzetting van de vorige beschouwd, indien deze intreedt binnen dertig kalenderdagen na de dag, waarop de ambtenaar zijn dienst volledig heeft hervat.

4. De ambtenaar geniet ook na afloop van de in het eerste lid bedoelde termijnen zijn volle bezoldiging:

- a. indien en zo lang hij zijn dienst voor ten minste 45% verricht;
- b. indien de ziekte, uit hoofde waarvan hij verhinderd is zijn dienst te verrichten, in overwegende mate haar oorzaak vindt in de aard van de hem opgedragen werkzaamheden of in de bijzondere omstandigheden, waaronder deze moesten worden verricht, en niet aan zijn schuld of onvoorzichtigheid is te wijten.

5. Ten aanzien van de ambtenaar, die wegens ziekte verhinderd is zijn dienst te verrichten, kan worden bepaald dat hij zijn dienst slechts zal mogen hervatten, indien de bedrijfsgeneeskundige dienst – onder bepaling van de mate, waarin de hervatting kan geschieden – daarvoor toestemming verleent. Deze toestemming is in ieder geval vereist, wanneer de ambtenaar gedurende meer dan een jaar volledig verhinderd is geweest tot de dienstverrichting.

Artikel 75

Indien de ambtenaar tijdens verhindering tot dienstverrichting, in het belang van zijn genezing door de bedrijfsgeneeskundige dienst wenselijk geachte arbeid voor derden verricht, worden – zolang hij krachtens artikel 74 aanspraak kan maken op betaling van zijn volle bezoldiging – de inkomsten uit deze arbeid op die bezoldiging geheel in mindering gebracht; gedurende de tijd, dat hij krachtens artikel 74 aanspraak kan maken op 80% van zijn bezoldiging, worden bedoelde inkomsten op het bedrag in mindering gebracht, voor zover deze 20% van zijn bezoldiging te boven gaan.

1. Geen aanspraak op betaling van bezoldiging als bedoeld in artikel 74 bestaat:

- a. indien de ziekte is voorgewend, althans zodanig overdreven voorgesteld, dat verhindering tot dienstverrichting niet kan worden aangenomen;
- b. indien de ambtenaar de verhindering tot dienstverrichting opzettelijk heeft veroorzaakt, tenzij hem daarvan op grond van zijn psychische toestand geen verwijt kan worden gemaakt;
- c. indien de verhindering wegens ziekte zich voordoet binnen een half jaar na de in artikel 8 bedoelde geneeskundige keuring en als dan blijkt, dat de ambtenaar hierbij onjuiste informatie omtrent zijn gezondheidstoestand heeft verstrekt of gegevens heeft verzwegen, ten gevolge waarvan de verklaring van geschiktheid, de aan het desbetreffende ambt verbonden werkzaamheden te verrichten, ten onrechte heeft plaatsgevonden, tenzij de ambtenaar aannemelijk maakt dat hij te goeder trouw heeft gehandeld.

2. De aanspraak op betaling van de bezoldiging als bedoeld in artikel 74 vervalt, wanneer en voor zolang de ambtenaar:

- a. weigert zich te onderwerpen aan een onderzoek vanwege de bedrijfs-geneeskundige dienst of, na voor zulk een onderzoek te zijn opgeroepen, zonder geldige reden niet verschijnt;
- b. weigert de volledige medewerking bedoeld in artikel P10, eerste lid, van de Algemene burgerlijke pensioenwet, te verlenen;
- c. zonder voldoende gronden nalaat zich onder geneeskundige behandeling te stellen of te blijven stellen, dan wel zich niet houdt aan de voorschriften hem door de behandelende geneeskundige gegeven, met dien verstande dat te dezen voorschriften tot het verlenen van medewerking aan een ingreep van heelkundige aard zijn uitgezonderd;
- d. zich zodanig gedraagt, dat zijn genezing wordt belemmerd of vertraagd;
- e. tijdens de verhindering dienst te verrichten voor zich zelf of voor derden arbeid verricht, tenzij dit door de bedrijfsgeneeskundige dienst in het belang van zijn genezing wenselijk wordt geacht;
- f. in gebreke blijft op het door de bedrijfsgeneeskundige dienst bepaalde tijdstip en in de door deze dienst bepaalde mate zijn dienst te hervatten, tenzij hij daarvoor een inmiddels opgekomen, door deze dienst als geldig erkende reden heeft opgegeven.

3. De aanspraak op betaling van bezoldiging als bedoeld in artikel 74 kan geheel of ten dele vervallen worden verklaard, indien de ambtenaar de voorschriften overtreedt, die voor zijn tak van dienst ter zake van afwezigheid wegens ziekte zijn vastgesteld.

4. De ambtenaar kan aan een onderzoek vanwege de bedrijfsgeneeskundige dienst worden onderworpen ter beantwoording van de vraag, of zich een omstandigheid voordoet als bedoeld in het eerste lid of onder c. of d. van het tweede lid van dit artikel. De ambtenaar is gehouden, aan een zodanig onderzoek zijn medewerking te verlenen.

5. In de gevallen, bedoeld in het eerste, tweede en derde lid, kan het tot aanstelling bevoegd gezag op grond van bijzondere omstandigheden bepalen, dat het bedrag van de niet uitbetaalde bezoldiging geheel of ten dele aan anderen dan aan de ambtenaar zal worden uitbetaald. Voor zover het tot aanstelling bevoegd gezag van deze bevoegdheid geen gebruik heeft gemaakt, wordt de niet uitbetaalde bezoldiging alsnog aan de ambtenaar uitbetaald, wanneer de in het vierde lid van artikel 72 bedoelde commissie van geneeskundigen te zijnen gunste heeft beslist.

Artikel 77

1. De gewezen ambtenaar, die wegens ziekte, ontstaan voor het tijdstip van ingang van zijn ontslag, nadien nog ongeschikt is een naar aard en omvang soortgelijke betrekking te vervullen, behoudt — voor zover hij niet als herplaatsbaar verklaarde ambtenaar is herplaatst in een betrekking als bedoeld in artikel K2, tweede lid, van de Algemene burgerlijke pensioenwet — gedurende zijn ongeschiktheid zijn laatstelijk genoten bezoldiging. Het in de vorige volzin bepaalde geldt slechts, indien en voor zover de termijnen van respectievelijk 18 en 12 kalendermaanden, als bedoeld in het eerste lid van artikel 74, nog niet zijn verstreken, met dien verstande, dat voor de gewezen ambtenaar in vaste dienst, die is ontslagen in verband met het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd, een termijn van 12 maanden geldt.

2. De gewezen ambtenaar, die binnen een maand na het tijdstip van ingang van zijn ontslag wegens ziekte ongeschikt wordt een naar aard en omvang soortgelijke betrekking te vervullen, ontvangt — mits hij gedurende twee maanden onmiddellijk aan dat tijdstip voorafgaande in dienst is geweest — gedurende zijn ongeschiktheid, doch uiterlijk tot een jaar na de aanvang daarvan, zijn laatstelijk genoten bezoldiging. Dit lid, alsmede het voorgaande lid vinden geen toepassing op hem, die na evenbedoeld tijdstip in verband met de aanvaarding van een volledige betrekking aanspraak kan maken op loon of bezoldiging, dan wel op een uitkering krachtens de Ziekte-wet.

3. Indien de gewezen ambtenaar binnen een tijdvak van 30 kalenderdagen nadat de volgens het eerste en tweede lid geregelde doorbetaling van zijn laatstelijk genoten bezoldiging in verband met zijn herstel is gestaakt, wederom wegens ziekte ongeschikt wordt een naar aard en omvang soortgelijke betrekking te vervullen, wordt de nieuw opgetreden ongeschiktheid als een voortzetting van de vorige ongeschiktheid beschouwd en wordt de doorbetaling hervat. Voor het bepalen van het tijdstip, waarop de in het eerste en tweede lid bedoelde termijnen zijn verstreken, worden perioden van ongeschiktheid een naar aard en omvang soortgelijke betrekking te vervullen, welke elkaar met een onderbreking van minder dan dertig kalenderdagen zijn opgevolgd, samengeteld.

4. De gewezen ambtenaar, die hetzij op het tijdstip van ingang van zijn ontslag, nadat hij reeds gedurende de voor hem in het eerste lid van artikel 74 geldende termijn verhinderd was geweest zijn dienst te verrichten hetzij na afloop van de periode, waarin hij krachtens het eerste, tweede of derde lid zijn laatstelijk genoten bezoldiging ontving, nog arbeidsongeschikt is, ontvangt zolang die arbeidsongeschiktheid duurt, doch uiterlijk tot de eerste dag van de maand, waarin hij de leeftijd van 65 jaar bereikt, een uitkering overeenkomstig de normen van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering. Deze uitkering wordt niet verleend, indien hij ter zake van dat ontslag aanspraak heeft op invaliditeitspensioen krachtens de Algemene burgerlijke pensioenwet of een uitkering krachtens Titel III van de Wet op de Noodwachten, dan wel weigert een verzoek te doen tot het instellen van een geneeskundig onderzoek volgens de bepalingen van de Algemene burgerlijke pensioenwet. Het in dit lid bepaalde vindt geen toepassing op de gewezen ambtenaar, die na het tijdstip van ingang van zijn ontslag in verband met de aanvaarding van een volledige betrekking aanspraak kan maken op loon of bezoldiging, dan wel op een uitkering krachtens de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering. Het in dit lid bepaalde is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de gewezen ambtenaar, die op een aldaar bedoeld tijdstip niet arbeidsongeschikt is, doch dit wel is binnen een maand daarna.

5. De gewezen ambtenaar, wier bevalling waarschijnlijk is binnen vier maanden na het tijdstip van ingang van haar ontslag, ontvangt haar laatstelijk genoten bezoldiging gedurende een periode aanvangende met de 41ste

dag voorafgaande aan de vermoedelijke datum van de bevalling en eindigende met de 42ste dag na de datum waarop de bevalling plaatsvond. Indien de bevalling niet wordt verwacht binnen vier maanden na het tijdstip van ingang van haar ontslag, maar niettemin binnen die termijn plaatsvindt, ontvangt de gewezen ambtenaar haar laatstelijk genoten bezoldiging uitsluitend gedurende 42 dagen na de datum van bevalling. Indien en voor zolang zij na beëindiging van haar ingevolge de eerste of tweede volzin toekomende uitkeringen nog wegens ziekte arbeidsongeschikt is dan wel binnen een maand na deze beëindiging arbeidsongeschikt wordt, is het bepaalde in het tweede, derde en vierde lid van overeenkomstige toepassing. De in het tweede lid bedoelde termijn van een jaar wordt geacht aan te vangen op de dag na die der bevalling.

6. Arbeidsongeschikt, geheel of gedeeltelijk, in de zin van het vierde en vijfde lid is hij die ten gevolge van ziekte of gebreken geheel of gedeeltelijk buiten staat is met arbeid, die voor zijn krachten en bekwaamheid is berekend en die met het oog op zijn opleiding en vroeger beroep hem in billijkheid kan worden opgedragen, ter plaatse waar hij arbeid verricht of het laatst verricht heeft op een naburige soortgelijke plaats, te verdienen hetgeen lichamelijk en geestelijk gezonde personen, van dezelfde soort en dezelfde opleiding, op zodanige plaats met arbeid gewoonlijk verdienen.

7. Na het overlijden van de gewezen ambtenaar, die op de dag van zijn overlijden in het genot was van zijn laatstelijk genoten bezoldiging of van een uitkering overeenkomstig de normen van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, wordt aan de in artikel 134 bedoelde personen en met overeenkomstige toepassing van dat artikel een bedrag uitgekeerd gelijk aan de bezoldiging of uitkering welke belanghebbende op de dag van overlijden genoot, berekend over een tijdvak van drie maanden. Indien de uitkering overeenkomstig de normen van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering was berekend naar een arbeidsongeschiktheid van 80% of meer, wordt die uitkering verhoogd tot de laatstelijk genoten bezoldiging. Op het bedrag van de uitkering ingevolge dit artikellid wordt in mindering gebracht het bedrag van de uitkering waarop de nagelaten betrekkingen van de gewezen ambtenaar ter zake van diens overlijden aanspraak kunnen maken krachtens artikel Q6 van de Algemene burgerlijke pensioenwet dan wel krachtens enige wettelijke voorgeschreven verzekering tegen ziekte of arbeidsongeschiktheid.

8. Het bedrag van de laatstelijk genoten bezoldiging dan wel van de uitkering overeenkomstig de normen van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering bedoeld in dit artikel, wordt in voorkomende gevallen gewijzigd overeenkomstig een algemene herziening, welke voor de gewezen ambtenaar zou hebben gegolden ware hij in dienst gebleven. Het wordt verminderd met, dan wel hiermede wordt verrekend een uitkering krachtens het eerste en tweede lid van artikel 80, een hem uit hoofde van de laatstelijk door hem beklede betrekking toegekend of toe te kennen pensioen krachtens de Algemene burgerlijk pensioenwet (daaronder begrepen een aanvulling ingevolge artikel F9, derde lid van die wet), en een uitkering krachtens Titel III van de Wet op de Noodwachten. Het bedrag van de laatstelijk genoten bezoldiging wordt bovendien verminderd met, dan wel hiermede verrekend, inkomsten welke de gewezen ambtenaar inmiddels mocht zijn gaan genieten uit of in verband met arbeid of bedrijf, en, indien het ontslag is verleend in verband met het bereiken van de 65-jarige leeftijd, een uitkering krachtens de Algemene Ouderdomswet, voor zover deze uitkering het in artikel J6 van de Algemene burgerlijke pensioenwet bedoelde inbouwbedrag te boven gaat.

9. In de gevallen, bedoeld in deze paragraaf, vinden de artikelen 71, 72 en 76 waar mogelijk overeenkomstige toepassing.

Artikel 78

Vergoeding van ziektekosten (5%-regeling)

1. Met inachtneming van de door Onze Minister van Binnenlandse Zaken nader vastgestelde voorschriften en de daarbij aangegeven begripsomschrijvingen, wordt aan de ambtenaar een tegemoetkoming toegekend in hetgeen hij in een aaneengesloten tijdvak van twaalf kalendermaanden, gedurende hetwelk hij een hoofdbetrekking heeft bekleed, meer dan 5% van het in dat tijdvak genoten gezinsinkomen heeft uitgegeven aan noodzakelijk gemaakte te zijnen laste blijvende kosten voor geneeskundige behandeling en verzorging van zichzelf en zijn gezinsleden, mits hij over dat tijdvak in voldoende mate tegen deze risico's verzekerd is geweest. Onder deze kosten zijn mede begrepen de kosten van verzekering tegen deze risico's, voor zover zij op het gekozen tijdvak betrekking hebben, na aftrek van een daarin door het Rijk of door derden toegekende tegemoetkoming.

2. Onverminderd het bepaalde in het eerste lid kan in bijzondere gevallen, indien de noodzakelijke kosten, verband houdende met ziekte, welke de ambtenaar voor zichzelf en voor zijn gezin heeft gemaakt, een bedrag overschrijden, dat redelijkerwijze te zijnen laste kan blijven, aan de ambtenaar in die kosten een tegemoetkoming worden toegekend. Onze Minister van Binnenlandse Zaken kan omtrent het bepaalde in dit lid nadere voorschriften vaststellen.

Artikel 79

1. In geval van ziekte, welke in overwegende mate haar oorzaak vindt in de aard van de aan de ambtenaar opgedragen werkzaamheden of in de bijzondere omstandigheden, waaronder deze moesten worden verricht, en niet aan zijn schuld of onvoorzichtigheid is te wijten, worden hem vergoed de te zijnen laste blijvende, naar het oordeel van het tot verlening der vergoeding bevoegd gezag noodzakelijk gemaakte kosten van geneeskundige behandeling of verzorging.

2. Onze Minister van Binnenlandse Zaken kan omtrent het bepaalde in het vorige lid nadere voorschriften geven.

Artikel 80

1. Aan de gewezen ambtenaar, aan wie een invaliditeitspensioen krachtens de Algemene burgerlijke pensioenwet is toegekend, vermeerderd met een aanvulling, als bedoeld in artikel F9 dier wet, wordt – indien de ziekten of gebreken, uit hoofde waarvan hij blijvend ongeschikt is verklaard zijn betrekking te vervullen, in overwegende mate hun oorzaak vinden in de aard van de hem opgedragen werkzaamheden of in de bijzondere omstandigheden, waaronder deze moesten worden verricht, en niet aan zijn schuld of onvoorzichtigheid zijn te wijten – een uitkering verleend ten bedrage van 12,5% van het invaliditeitspensioen, zoals dit met evenbedoelde aanvulling is vermeerderd. De uitkering eindigt met ingang van de maand, waarin de gewezen ambtenaar de leeftijd van 65 jaar bereikt.

2. Indien aan de gewezen ambtenaar een uitsluitend naar zijn diensttijd berekend invaliditeitspensioen krachtens de Algemene burgerlijke pensioenwet is toegekend en dat pensioen lager is dan 112,5% van het bedrag, dat hem bij toepasselijkheid van artikel F9 dier wet aan invaliteitspensioen en aanvulling zou zijn toegekend, wordt hem in het geval bedoeld in het vorige lid, een uitkering verleend ten bedrage van het verschil. De uitkering eindigt met ingang van de maand, waarin de gewezen ambtenaar de leeftijd van 65 jaar bereikt.

3. Indien het overlijden van een ambtenaar dan wel van een, voor een uitkering als bedoeld in de twee voorgaande leden in aanmerking gekomen, gepensioneerd ambtenaar het rechtstreeks gevolg is van ziekten of gebre-

ken, als bedoeld in het eerste lid, wordt aan degene die in verband met dit overlijden krachtens de Algemene burgerlijke pensioenwet een pensioen geniet, een uitkering verleend ten bedrage van 12,5% van dit pensioen. De uitkering eindigt met ingang van de maand, waarin de overledene de leeftijd van 65 jaar zou hebben bereikt, dan wel – indien de weduwe of weduwnaar, aan wie een pensioen werd toegekend, hertrouwt – met ingang van de maand volgende op die van het hertrouwen.

4. De in de voorgaande leden bedoelde uitkering wordt verhoogd met een vergoeding van de eventueel verschuldigde premie ingevolge de Algemene Ouderdomswet en de Algemene Weduwen- en Wezenwet over de uitkering en de aldus vastgestelde verhoging.

§ 5. Overige bepalingen

Artikel 81

1. Met verhindering wegens ziekte zijn dienst te verrichten wordt voor de toepassing van dit hoofdstuk gelijkgesteld verhindering in verband met zwangerschap en bevalling dan wel wegens gebreken.

2. De verhindering in verband met zwangerschap wordt in ieder geval geacht te bestaan van de dag af, waarop de bevalling blijkens een verklaring van een geneeskundige of van een verloskundige, aangevende de vermoedelijke datum van de bevalling, binnen een tijdsverloop van zes weken valt te verwachten.

3. De verhindering in verband met bevalling wordt in ieder geval geacht te bestaan gedurende zes weken na de dag van de bevalling.

Artikel 82

1. Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt onder bezoldiging verstaan de wedde in de zin van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1948, vermeerderd met het bedrag, dat gemiddeld over de drie voorafgaande maanden is toegekend aan toelagen als bedoeld in artikel 22a van evengenoemd besluit en, met toepassing van artikel 23 van dat besluit, aan prestatiebeloning. Indien de evenbedoelde toelage is toegekend, omdat de ambtenaar volgens een werkrooster werkzaam is, behoudt hij, in afwijking van het bepaalde in de vorige volzin, gedurende de kalendermaand, waarin de verhindering is ontstaan, de toelage, welke hem zou zijn toegekend, ware hij niet wegens ziekte verhinderd geweest zijn dienst te verrichten. Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt onder bezoldiging mede verstaan de toelage, bedoeld in artikel 22b van meergenoemd Bezoldigingsbesluit.

2. Indien de in het eerste lid bedoelde wedde niet in een vast bedrag per maand, onderscheidenlijk per week kan worden uitgedrukt, wordt gerekend met het bedrag dat, indien de bezoldiging per maand wordt uitbetaald, gemiddeld per maand en indien de bezoldiging per week wordt uitbetaald, gemiddeld per week aan wedde is toegekend in de drie kalendermaanden, onderscheidenlijk in de dertien kalenderweken, voorafgaande aan het tijdstip, waarop de verhindering tot dienstverrichting is ontstaan. Voor zover de ambtenaar op evenbedoeld tijdstip nog geen drie kalendermaanden onderscheidenlijk dertien kalenderweken, in dienst is geweest, wordt gerekend met het bedrag, dat hem gemiddeld per maand onderscheidenlijk per week, aan wedde is toegekend over het tijdvak waarin hij voor het ontstaan van de verhindering in dienst is geweest.

Artikel 83

1. Bij samenloop van een uitkering krachtens dit hoofdstuk – anders dan krachtens de artikelen 78 en 79 – met een uitkering krachtens een wettelijke verzekering, welke is toegekend op grond van dezelfde ziekten of gebreken als uit hoofde waarvan de uitkering krachtens dit hoofdstuk is toegekend,

wordt deze laatste uitkering verminderd met het bedrag van de uitkering krachtens een wettelijke verzekering.

2. Indien een arbeidsongeschiktheidsuitkering als bedoeld in de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering wordt verhoogd op grond van dezelfde ziekten of gebreken als uit hoofde waarvan een uitkering krachtens dit hoofdstuk wordt toegekend of verhoogd, vindt het eerste lid met betrekking tot die verhoging overeenkomstige toepassing.

3. De vorige leden vinden geen toepassing, indien de uitkering krachtens een wettelijke verzekering wordt genoten uit hoofde van een andere betrekking, die gelijktijdig is vervuld met de betrekking ter zake waarvan de ambtenaar of de gewezen ambtenaar op een uitkering krachtens dit hoofdstuk aanspraak heeft, en voor zover die uitkering krachtens een wettelijke verzekering naar de inkomsten uit die andere betrekking wordt berekend of geacht kan worden te zijn berekend.

Artikel 84

Behalve voor zover betreft artikel 79 is het bepaalde in dit hoofdstuk niet van toepassing op de ambtenaar, die geen ambtenaar is in de zin van de Algemene burgerlijke pensioenwet en dit, voor zover hem als tijdelijke ambtenaar een aanstelling voor langer dan zes maanden of voor onbepaalde tijd is verleend, evenmin zal zijn zodra hij zes maanden in dienst is geweest. In geval van ziekte ontvangt hij tijdens de duur van zijn dienstverband op een hem krachtens de Ziektewet toegekend ziekgeld een aanvulling tot zijn volle bezoldiging.

Hoofdstuk VII. Overige rechten en verplichtingen van de ambtenaar

Artikel 85

Algemene verplichtingen

1. De ambtenaar is gehouden de plichten, uit zijn ambt voortvloeiende, nauwgezet en ijverig te vervullen en zich te gedragen, zoals een goed ambtenaar betaamt.

2. Hij behoort zich te onthouden van het bezigen van vloeken en van ruwe of onzedelijke taal.

Verbod dragen van insignes en uniformkleding

3. Het is de ambtenaar verboden om in dienst of bij gekleed gaan in uniform insignes of andere onderscheidingsteken of in dienst uniformkledingstukken te dragen, een en ander voor zover die niet vanwege de Kamer zijn verstrekt of voorgeschreven. Dit verbod is niet toepasselijk ten aanzien van vreemde ordeteken met Ons verlof aangenomen.

Artikel 86

Beëdiging

De ambtenaar is verplicht te voldoen aan hetgeen voor hem inzake het afleggen van een eed of een belofte is bepaald.

Artikel 87

Ter zake van niet-naleving van bepalingen, welke redelijkerwijs niet kunnen worden geacht de ambtenaar bekend te zijn, worden hem geen voordelen onthouden of nadelen toegebracht.

Artikel 88

1. In strijd met een regeling, door het bevoegd gezag getroffen, worden de ambtenaar geen voordelen onthouden of nadelen toegebracht.

Het gezag, dat een algemene regeling vaststelde, is niet bevoegd voor een bepaald geval ten nadele van de ambtenaar daarvan af te wijken, tenzij de regeling afwijking voorbehoudt.

Artikel 89

Verplichte mededeling van verhinderings

Indien de ambtenaar door ziekte of anderszins verhinderd is zijn dienst te verrichten, is hij verplicht daarvan, onder opgave van redenen, zo tijdig mogelijk mededeling te doen, ten einde vertraging of hinder in de dienst zoveel doenlijk te voorkomen.

Artikel 90

Woonplaats

1. De ambtenaar is verplicht te wonen in of nabij de gemeente, die hem als standplaats is aangewezen of waartoe zijn standplaats behoort; hem kan de verplichting worden opgelegd in een bepaald deel van evenbedoeld gebied te wonen.

2. De ambtenaar kan al dan niet op eigen verzoek ontheffing worden verleend van de verplichting in het in het vorige lid bedoelde gebied te wonen.

Een verleende ontheffing kan, met inachtneming van redelijke overgangsbepalingen, worden ingetrokken wanneer het dienstbelang het wonen buiten evenbedoeld gebied niet blijkt te gedogen of niet langer gedooft.

Artikel 91

Ambts- of dienstwoning

1. De ambtenaar is verplicht indien hem een ambts- of dienstwoning ter bewoning is aangewezen, deze te betrekken en zich ter zake van de bewoning en het gebruik te gedragen naar de voorschriften, die daaromtrent zijn gesteld.

2. Hij draagt de onderhoudskosten, welke volgens de wet en het plaatselijk gebruik gemeenlijk voor rekening van de huurder zijn, tenzij door het bevoegd gezag ter zake een afwijkende regeling is vastgesteld.

Artikel 92

Verplichte aanvaarding ener andere betrekking

1. Wanneer het belang van de dienst zulks vordert, is de ambtenaar verplicht, al of niet in zijn dienstvak, een andere betrekking te aanvaarden, die hem, in verband met zijn persoonlijkheid, zijn omstandigheden en de voor hem bestaande vooruitzichten, redelijkerwijs kan worden opgedragen.

2. Een andere betrekking wordt hem, tenzij in spoedeisende gevallen, niet opgedragen dan nadat hij is gehoord.

Artikel 93

Verrichten van andere ambtelijke werkzaamheden

1. De ambtenaar kan worden verplicht tijdelijk andere ambtelijke werkzaamheden te verrichten dan die, welke hij gewoonlijk verricht, mits die werkzaamheden hem redelijkerwijs kunnen worden opgedragen. Hij kan echter niet worden verplicht werkzaamheden te verrichten in de plaats van stakers of uitgesloten in particuliere dienst, tenzij de opgedragen werkzaamheden worden verricht in dienst van het lichaam, waarbij hij werkzaam is, en voor de openbare dienst tijdens de staking of uitsluiting, dan wel als onmiddellijk gevolg daarvan redelijkerwijze dadelijk noodzakelijk zijn te achten. Die werkzaamheden worden de ambtenaar niet opgedragen dan nadat hij is gehoord.

2. Bij de toepassing van het bepaalde in het vorige lid wordt voor zoveel mogelijk rekening gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de ambtenaar.

Artikel 94

Geheimhouding

1. De ambtenaar is verplicht tot geheimhouding van hetgeen hem in zijn ambt is ter kennis gekomen, voor zover die verplichting uit de aard der zaak volgt.

2. De in het vorige lid bedoelde verplichting bestaat niet tegenover hen, aan wie de ambtenaar onmiddellijk of middellijk ondergeschikt is, noch in zover hij door een boven hem gestelde van de verplichting tot geheimhouding is ontheven.

Artikel 95

Gelijktijdige bekleding van een uit een openbare kas bezoldigd ambt

1. Het is de ambtenaar verboden een uit een provinciale, gemeente- of andere openbare kas bezoldigd ambt, tegelijk met zijn ambt te bekleden, anders dan met machtiging van het tot aanstelling bevoegd gezag.

2. Het weigeren van een gevraagde of het intrekken van een reeds verleende machtiging wordt, bij een met redenen omkleed besluit, ter kennis van de betrokken ambtenaar gebracht.

3. Bij aanvaarding van een ambt, als bedoeld in het eerste lid, zonder machtiging of voortgezette bekleding daarvan, nadat de machtiging is ingetrokken, wordt de ambtenaar geacht zijn ontslag te hebben gevraagd.

Artikel 96

Nevenbetrekkingen en nevenwerkzaamheden

1. De ambtenaar is verplicht zich te gedragen naar hetgeen voor hem is bepaald ten aanzien van het aanvaarden van nevenbetrekkingen of het verrichten van nevenwerkzaamheden.

2. Zijn regelen in het belang van de dienst gesteld voor het drijven van nering of handel, door de ambtenaren zelf of door leden van hun gezin, dan zijn de ambtenaren verplicht zich naar die regelen te gedragen en te zorgen, dat deze door de leden van hun gezin worden nageleefd.

3. In elk geval is het de ambtenaar verboden, een nevenbetrekking te aanvaarden of nevenwerkzaamheden te verrichten of nering en handel te drijven, indien dit:

- a. schadelijk kan zijn voor zijn dienstvervulling;
- b. niet in overeenstemming is met het aanzien van zijn ambt.

Artikel 97

Deelneming aan aannemingen en leveringen

1. Het is de ambtenaar verboden, middellijk of onmiddellijk deel te nemen aan aannemingen en leveringen ten behoeve van openbare diensten, tenzij daartoe schriftelijk vergunning is verleend.

2. Hij is verplicht zich te gedragen naar hetgeen voor hem is bepaald ten aanzien van het deelnemen, middellijk of onmiddellijk, aan aannemingen en leveringen ten behoeve van anderen.

Artikel 98

Geen vergoedingen, beloningen, steekpenningen

1. Het is de ambtenaar verboden, anders dan met goedvinden van het tot aanstelling bevoegd gezag, vergoedingen, beloningen, giften of beloften van derden te vorderen, te verzoeken of aan te nemen.

2. Het aannemen van steekpenningen is onvoorwaardelijk en ten strengste verboden.

Artikel 99

Dienstkleding en onderscheidingsteken

1. De ambtenaar is verplicht de dienstkleding en de onderscheidingsteken te dragen, indien en voor zover dit voor hem voorgeschreven is.

2. De Kamer verstrekt de voorgeschreven dienstkleding. De aanschaf en het onderhoud van de dienstkleding geschieden voor haar rekening.

Artikel 100

Schadevergoeding

1. De ambtenaar kan worden verplicht tot gehele of gedeeltelijke vergoeding van de door de dienst geleden schade, voor zover deze aan hem is te wijten.

2. Het bedrag van de schadevergoeding wordt niet vastgesteld, dan nadat de ambtenaar in de gelegenheid is gesteld zich schriftelijk of mondeling te verantwoorden.

Artikel 101

Terugbetaling kosten opleiding

1. De ambtenaar, die wordt aangesteld om na afloop van een opleiding voor een functie daarin te worden te werk gesteld kan, overeenkomstig door het tot aanstelling bevoegd gezag, in overeenstemming met door Onze Minister van Binnenlandse Zaken vastgestelde voorschriften, bij die aanstelling worden verplicht tot gehele of gedeeltelijke (terug)betaling van de kosten van de opleiding in geval hem, overeenkomstig zijn verzoek of anders dan eervol, ontslag wordt verleend in het opleidingstijdvak dan wel binnen een in evenbedoelde voorschriften aangegeven tijdvak na afloop van de opleiding. Het bepaalde in de vorige volzin is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de ambtenaar in tijdelijke dienst, wiens aanstelling voor een bepaalde tijd overeenkomstig zijn verzoek niet wordt verlengd of overeenkomstig zijn verzoek niet wordt gewijzigd in een aanstelling in vaste dienst.

2. Het bepaalde in het vorige lid is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de ambtenaar, die een nadere opleiding zal krijgen met het oog op een goede vervulling van de door hem beklede functie, alsmede ten aanzien van de ambtenaar, die zal worden opgeleid voor een andere functie dan die welke hij bekleedt.

3. Bij wijziging van een privaatrechtelijk in een publiekrechtelijk dienstverband blijft de met toepassing van artikel 44a van het Arbeidsovereenkomstenbesluit opgelegde verplichting op de betrokkene rusten en vindt het eerste lid overeenkomstige toepassing.

Artikel 102

Tegemoetkoming bij verhuizing

Aan de ambtenaar, die in het belang van de dienst naar een andere gemeente moet verhuizen, kan door of namens het tot aanstelling bevoegd gezag een tegemoetkoming worden verleend zulks met inachtneming van de daaromtrent vastgestelde regelen, zoals neergelegd in het Verplaatsingskostenbesluit 1962.

Artikel 103

Reis- en verblijfkosten

1. De ambtenaar heeft recht op vergoeding wegens reis- en verblijfkosten ter zake van dienstreizen.

2. Deze vergoeding wordt vastgesteld overeenkomstig de daarvoor gestelde regelen.

Artikel 104

Schadeloosstelling

Door Ons kan worden bepaald, in welke niet elders voorziene gevallen schadeloosstelling en vergoeding van kosten zal worden verleend.

Artikel 105

Infectieziekten

1. De ambtenaar die in contact staat of kort geleden gestaan heeft met een persoon, die een ziekte heeft, waarvoor ingevolge het krachtens de Wet bestrijding infectieziekten en opsporing ziekte-oorzaken bepaalde een nominatieve aangifteplicht geldt, mag zijn dienst niet verrichten en heeft geen toegang tot dienstgebouwen, -lokalen en -terreinen dan met toestemming vanwege de bedrijfsgeneeskundige dienst.

2. De ambtenaar, die verkeert in de in het vorige lid omschreven situatie, is verplicht daarvan ten spoedigste kennis te geven aan de bedrijfsgeneeskundige dienst. Hij is gehouden zich te gedragen naar de vanwege de be-

drijfsgeneeskundige dienst gegeven aanwijzingen, waaronder die met betrekking tot het ondergaan van een geneeskundig onderzoek.

3. Gedurende de periode dat de ambtenaar ingevolge het bepaalde in dit artikel zijn dienst niet verricht, geniet hij zijn volle bezoldiging.

Artikel 106

Periodieke beoordeling

1. Met inachtneming van de door Onze Minister van Binnenlandse Zaken gestelde regels en de daarbij aangegeven uitzonderingsmogelijkheden wordt periodiek een beoordeling opgemaakt omtrent de wijze waarop de ambtenaar gedurende het voorafgegane beoordelingstijdvak zijn functie heeft vervuld en omtrent zijn gedragingen in dit tijdvak tijdens de uitoefening van die functie.

2. Alvorens de beoordeling wordt vastgesteld, wordt deze met de ambtenaar besproken en wordt hem gelegenheid geboden daarover zijn mening kenbaar te maken, een en ander overeenkomstig de daarvoor door Onze Minister van Binnenlandse Zaken gestelde regels.

3. Indien voor ambtenaren bij enig dienstvak of van een bepaalde groep van ambtenaren regels worden vereist, welke afwijken van de in het eerste lid bedoelde regels dan wel strekken ter aanvulling of uitwerking van de in de vorige leden bedoelde regels, worden zodanige regels vastgesteld door het tot aanstelling bevoegd gezag, in overeenstemming met Onze Minister van Binnenlandse Zaken.

Artikel 107

1. Alvorens de ambtenaar met een vertrouwensfunctie wordt belast, wordt te zijnen aanzien een veiligheidsonderzoek ingesteld. Dit geschiedt eveneens, indien de door hem beklede functie als vertrouwensfunctie wordt aangewezen of de door hem beklede vertrouwensfunctie een andere inhoud krijgt, waardoor het naar het oordeel van het tot aanstelling bevoegd gezag nodig is dat opnieuw een veiligheidsonderzoek wordt ingesteld. Hij wordt door of namens het tot aanstelling bevoegd gezag van het instellen van het onderzoek in kennis gesteld.

2. Onder vertrouwensfunctie wordt verstaan een functie, die de mogelijkheid biedt de veiligheid of andere gewichtige belangen van de Staat te schaden dan wel het naar behoren functioneren van een vitaal onderdeel van de Staten-Generaal in gevaar te brengen. Het tot aanstelling bevoegd gezag wijst in overeenstemming met Onze Minister van Binnenlandse Zaken de functies aan, die als vertrouwensfunctie moeten worden aangemerkt.

3. De ambtenaar wordt van tegen hem op grond van de uitslag van het onderzoek gerezen bedenkingen in kennis gesteld. Hij kan zijn bezwaren daartegen aan het tot aanstelling bevoegd gezag kenbaar maken. Alvorens het tot aanstelling bevoegd gezag daarop een beslissing neemt, is het gehouden het advies in te winnen van een door Onze Minister van Binnenlandse Zaken ingestelde commissie.

4. Onze Minister van Binnenlandse Zaken stelt omtrent het bepaalde in dit artikel nadere voorschriften vast. Hij geeft daarbij onder meer regels met betrekking tot de werkwijze van de in het vorige lid bedoelde commissie.

Artikel 108

Zekerheidstelling

Verplichting tot zekerheidstelling wordt de ambtenaar niet opgelegd.

Artikel 109

Aanzuivering van een tekort

1. De rekenplichtige ambtenaar wordt van de verplichting tot aanzuivering van een tekort geheel of gedeeltelijk ontheven, naarmate hij het beheer nauwgezet heeft gevoerd en de nodige voorzorgen heeft genomen voor de bewaring van gelden en geldswaardige papieren.

2. Vloeit de verplichting tot aanzuivering van een tekort voort uit aansprakelijkheid voor ondergeschikten, dan wordt bovendien in aanmerking genomen, in hoeverre hij op de handelingen van het personeel deugdelijk toezicht heeft gehouden.

Artikel 110

Geen verantwoordelijkheid bij niet persoonlijk beheer

1. De rekenplichtige ambtenaar is van zijn verantwoordelijkheid ontheven gedurende de tijd, dat hij door ziekte of wettige afwezigheid zijn beheer niet persoonlijk heeft gevoerd, indien gedurende die tijd zijn betrekking wordt waargenomen krachtens aanwijzingen door of namens het tot aanstelling bevoegd gezag.

2. De bepalingen van dit en het vorige artikel vinden slechts toepassing voor zover de Comptabiliteitswet 1976 (Stb. 671) niet anders bepaalt.

Artikel 111

Gelegenheid tot volgen van lessen

Aan de ambtenaar, die dat wenst, kunnen bepaalde studiefaciliteiten worden verleend, indien naar het oordeel van het tot aanstelling bevoegd gezag het belang van de dienst met de desbetreffende studie wordt gediend. Ter zake worden de door Onze Minister van Binnenlandse Zaken vastgestelde nadere regels in acht genomen.

Artikel 112

Maatregelen van orde

1. Aan de ambtenaar kan door het bevoegd gezag de toegang tot de dienstlokalen, dienstgebouwen of het werk, dan wel het verblijf daar, worden ontzegd.

2. Hij is verplicht zich te gedragen naar de maatregelen van orde die ten aanzien van het verblijf aldaar zijn vastgesteld.

3. Hij is verplicht zich aldaar te onderwerpen aan een, door het tot aanstelling bevoegd gezag gelast, onderzoek aan zijn lichaam of kleding of van zijn aldaar aanwezige goederen. Degene, op wiens last het onderzoek plaats heeft, neemt de nodige maatregelen, ten einde daarbij niet redelijke en niet behoorlijke bejegening te voorkomen.

Artikel 113

Verbod van alcoholgebruik

Het is de ambtenaar verboden gedurende de werktijd alcoholhoudende dranken te gebruiken, bij zich te hebben of in de dienstlokalen te bewaren.

Artikel 114

Beloningen

1. De ambtenaar kan wegens buitengewone toewijding of bijzondere lofelijke dienstverrichting worden beloond.

2. De beloningen zijn:

a. tevredenheidsbetuiging;

b. extra verlof;

c. gratificatie;

d. buitengewone verhoging van bezoldiging, op de voet van de in artikel 20 bedoelde regeling;

e. buitengewone bevordering.

Hoofdstuk VIII. Disciplinaire straffen

Artikel 115

Plichtsverzuim

1. De ambtenaar, die de hem opgelegde verplichtingen niet nakomt of zich overigens aan plichtsverzuim schuldig maakt, kan deswege disciplinair worden gestraft.

2. Plichtsverzuim omvat zowel het overtreden van enig voorschrift als het doen of nalaten van iets, welk een goed ambtenaar in gelijke omstandigheden behoort na te laten of te doen.

3. Tenzij door Ons of door het tot aanstelling bevoegd gezag anders is bepaald, wordt de straf opgelegd door het gezag, dat bevoegd is tot aanstelling in het door de ambtenaar beklede ambt.

Artikel 116

Soorten van straffen

1. De disciplinaire straffen, welke kunnen worden opgelegd, zijn:
 - a. schriftelijke berisping;
 - b. buitengewone dienst op andere dagen dan zondag en voor de ambtenaar geldende kerkelijke feestdagen, zonder beloning of tegen een lagere dan de normale beloning en wel voor ten hoogste 6 uren met een maximum van 3 uren per dag;
 - c. vermindering van het recht op jaarlijkse vakantie met ten hoogste $\frac{1}{3}$ van het aantal dagen, waarop in het desbetreffende kalenderjaar aanspraak bestaat;
 - d. geldboete van ten minste f 1 en ten hoogste f 50;
 - e. gehele of gedeeltelijke inhouding van salaris tot een bedrag van ten hoogste het salaris over een halve maand;
 - f. vermindering van de salarisanciënniteit met ten hoogste twee jaren of, indien aan het door de ambtenaar beklede ambt geen salarisschaal is verbonden, vermindering van het salaris met ten hoogste 5%, een en ander voor de tijd van niet langer dan twee jaren;
 - g. het niet medetellen van een verdere diensttijd van ten hoogste vier jaren voor de vaststelling van de salarisanciënniteit;
 - h. uitsluiting voor de tijd van ten hoogste vier jaren van rangsverhoging, welke anders volgens de daarvoor geldende regeling zou zijn verleend;
 - i. terugzetting in rang, al dan niet voor een bepaalde tijd en met of zonder vermindering van bezoldiging;
 - j. verplaatsing, al dan niet met verlening van een tegemoetkoming in mogelijke verplaatsingskosten tot ten hoogste het bedrag, dat in geval van verplaatsing in het belang van de dienst zou kunnen worden verleend krachtens de in artikel 102 bedoelde regelen;
 - k. schorsing voor een bepaalde tijd met gehele of gedeeltelijke inhouding van bezoldiging;
 - l. ontslag.
2. Indien een straf, als bedoeld in het eerste lid onder g., h. of i. is opgelegd, kan – zo het verdere gedrag van de ambtenaar naar het oordeel van het tot oplegging van de straf bevoegd gezag daartoe aanleiding heeft gegeven – zijn positie met ingang van een bepaald tijdstip geheel of gedeeltelijk in overeenstemming worden gebracht met de positie, zoals deze zonder strafoplegging zou zijn geweest.
3. Bij het opleggen van een straf kan worden bepaald, dat zij niet ten uitvoer zal worden gelegd, indien de ambtenaar zich gedurende een vastgestelde termijn niet schuldig maakt aan soortgelijk plichtsverzuim, als waarvoor de bestraffing plaatsvindt, noch aan enig ander ernstig plichtsverzuim en zich houdt aan bij het opleggen van de straf eventueel gestelde bijzondere voorwaarden.
4. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder salaris, onderscheidenlijk bezoldiging verstaan het salaris, onderscheidenlijk de bezoldiging in de zin van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1948.

Artikel 117

Gelegenheid tot verantwoording

1. Geen straf wordt opgelegd, dan nadat de ambtenaar in de gelegenheid is gesteld zich binnen 6 maal 24 uur te verantwoorden. Bij zijn verantwoording kan hij zich door een rechtskundige of een andere raadsman doen bijstaan.

2. Tenzij Wij anders hebben bepaald, geschiedt de verantwoording ten overstaan van het gezag, dat tot de voorgenomen strafoplegging bevoegd is, of van een door dit gezag aangewezen autoriteit. Het gezag, ten overstaan waarvan de verantwoording zal plaatsvinden, bepaalt of deze mondeling of schriftelijk zal geschieden, met dien verstande dat bij schriftelijke verantwoording de ambtenaar op zijn verzoek gelegenheid wordt gegeven tot nadere mondelinge toelichting.

3. Van de mondelinge verantwoording en van een eventuele nadere mondelinge toelichting wordt aanstonds proces-verbaal opgemaakt, dat na voorlezing wordt getekend door hem, te wiens overstaan de verantwoording heeft plaatsgevonden, en door de ambtenaar. Weigert de ambtenaar de ondertekening, dan wordt daarvan in het proces-verbaal, zo mogelijk met vermelding van de redenen, melding gemaakt. Een afschrift van het proces-verbaal wordt aan de ambtenaar uitgereikt.

Artikel 118

1. De strafoplegging geschiedt schriftelijk en dient met redenen te zijn omkleed.

2. De ambtenaar ontvangt van de strafoplegging onverwijld kennis door toezending van een afschrift van het desbetreffende besluit; daarbij wordt hem tevens medegedeeld, binnen welke termijn en bij welke instantie beroep openstaat. De ambtenaar dient van de ontvangst te doen blijken door onverwijld terugzending van een door hem ondertekend en gedateerd ontvangstbewijs.

Artikel 119

De straf, behalve die van schriftelijke berisping, wordt niet ten uitvoer gelegd, zolang zij niet onherroepelijk is geworden, tenzij bij de strafoplegging onmiddellijke tenuitvoerlegging is bevolen.

Hoofdstuk IX. Schorsing en ontslag

Artikel 120

De ambtenaar is van rechtswege in zijn ambt geschorst, wanneer hij krachtens wettelijke maatregel van zijn vrijheid is beroofd, tenzij de vrijheidsbeneming het gevolg is van een maatregel, anders dan op grond van de Krankzinnigenwet, genomen in het belang van de volksgezondheid.

Artikel 121

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 116, eerste lid onder k., kan de ambtenaar in zijn ambt worden geschorst

a. indien een strafrechtelijke vervolging ter zake van misdrijf tegen hem is ingesteld;

b. wanneer hem door het daartoe bevoegde gezag het voornemen tot bestraffing met onvoorwaardelijk ontslag is te kennen gegeven, dan wel hem die straf is opgelegd;

c. wanneer naar het oordeel van het tot aanstelling bevoegd gezag, het belang van de dienst zulks vordert.

2. Schorsing geschiedt door het gezag, dat bevoegd is tot aanstelling in het ambt, waarin geschorst wordt.

3. Het tot schorsing bevoegde gezag kan onder hem ressorterende autoriteiten en colleges machtigen de ambtenaar voorlopig te schorsen, in afwachting van een beslissing omtrent diens schorsing.

4. Schorsing geschiedt schriftelijk. Het schorsingsbesluit vermeldt de datum van ingang der schorsing en de omstandigheid of omstandigheden bedoeld in het eerste lid, welke tot de schorsing aanleiding heeft of hebben gegeven.

Schriftelijke strafoplegging

Tenuitvoerlegging

Artikel 122

1. Tijdens de schorsing kan de bezoldiging voor een/derde gedeelte worden ingehouden; na verloop van zes weken kan een verdere inhouding, ook van het volle bedrag der bezoldiging, plaatsvinden.

Geen inhouding vindt plaats in geval van schorsing in het belang van de dienst, bedoeld in het eerste lid onder c. van het vorige artikel, van plaatsing in een krankzinnigengesticht of daarmee gelijk te stellen inrichting dan wel van politiebewaring of in verzekeringstelling als bedoeld in artikel 57 van het Wetboek van Strafvordering, mits niet gevolgd door inbewaringstelling.

2. De ingehouden bezoldiging kan alsnog geheel of gedeeltelijk aan de ambtenaar worden uitbetaald, indien de schorsing niet wordt gevolgd door een onvoorwaardelijk ontslag bij wijze van straf of ontslag op grond van artikel 129 eerste lid onder e. Op de aldus uit te keren bezoldiging worden in mindering gebracht de inkomsten, welke de ambtenaar sedert de schorsing heeft genoten uit arbeid, die hij als gevolg van de schorsing heeft kunnen verrichten, tenzij zulks naar het oordeel van het tot aanstelling bevoegd gezag onredelijk of onbillijk is.

3. Het niet ingehouden gedeelte van de bezoldiging van de geschorste ambtenaar kan aan anderen worden uitbetaald.

4. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder bezoldiging verstaan de bezoldiging in de zin van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1948, dan wel, in geval van schorsing tijdens ziekte van de ambtenaar, hetgeen daaronder voor de toepassing van hoofdstuk VI wordt verstaan.

Artikel 123

1. Ontslag wordt gegeven door het gezag, dat bevoegd is tot aanstelling in het desbetreffende ambt. Het ontslag wordt schriftelijk verleend. Het ontslagbesluit vermeldt de datum van ingang van het ontslag.

2. Bij ongevraagd ontslag wordt de ambtenaar, behalve in het geval, bedoeld in artikel 131, de reden van het ontslag schriftelijk medegedeeld.

3. Aan de tijdelijke ambtenaar bedoeld in artikel 125 alsmede aan de ambtenaar bedoeld in artikel 126 eerste lid, artikel 127 of artikel 129 eerste lid, onder g., wordt schriftelijk medegedeeld, dat toekenning van uitkering onderscheidenlijk wachtgeld eerst plaatsvindt, nadat door hem een verzoek daartoe is ingediend onder mededeling dat het recht op uitkering onderscheidenlijk wachtgeld vervalt indien dit verzoek niet binnen een termijn van twee onderscheidenlijk vijf jaren na het ontstaan van dat recht bij Onze Minister van Binnenlandse Zaken is ingekomen.

Artikel 124

1. De ambtenaar wordt op zijn verzoek ontslag verleend.

2. Behoudens in het geval, bedoeld in artikel 68, eerste lid, wordt dat ontslag verleend met ingang van een dag niet vroeger dan een maand of later dan drie maanden na de dag, waarop het verzoek om ontslag is ingekomen.

3. Van het bepaalde in het eerste lid kan worden afgeweken, indien een strafrechtelijke vervolging ter zake van misdrijf tegen de ambtenaar is ingesteld of indien wordt overwogen de disciplinaire straf van ontslag op te leggen.

4. Van het bepaalde in het tweede lid kan worden afgeweken:

a. indien wordt overwogen de ambtenaar een disciplinaire straf op te leggen;

b. indien het belang van de dienst zulks vordert met dien verstande, dat de termijn van drie maanden, vermeld in het tweede lid, tot ten hoogste zes maanden kan worden verlengd en dat bij de verlenging in redelijkheid met het belang van de ambtenaar rekening wordt gehouden;

c. ingevolge verzoek van de ambtenaar.

5. Het ontslag op eigen verzoek wordt eervol verleend.

Artikel 125

Ontslag ambtenaar in tijdelijke dienst

1. Aan de ambtenaar in tijdelijke dienst, die blijkens zijn akte van aanstelling is aangesteld voor een vast bepaalde tijd of voor een proeftijd, wordt, tenzij het tegendeel blijkt, geacht eervol ontslag te zijn verleend zodra die tijd is verstreken. Bij voortdurend van het dienstverband na het verstrijken van de vast bepaalde tijd of de – eventueel ingevolge artikel 6, tweede lid onder a. verlengde – proeftijd, wordt de ambtenaar geacht voor onbepaalde tijd te zijn aangesteld.

2. Aan de ambtenaar in tijdelijke dienst, die is aangesteld voor onbepaalde tijd – waaronder begrepen de ambtenaar die is aangesteld ter vervanging van een afwezige ambtenaar dan wel belast is met het werk van kennelijk tijdelijk karakter – kan ontslag worden verleend, mits een opzeggingstermijn in acht wordt genomen van:

a. drie maanden, indien de ambtenaar ten tijde van de opzegging laatstelijk ten minste twaalf maanden onafgebroken in dienst is geweest;

b. twee maanden, indien de ambtenaar ten tijde van de opzegging laatstelijk ten minste zes maanden doch korter dan twaalf maanden onafgebroken in dienst is geweest;

c. één maand, indien de ambtenaar ten tijde van de opzegging laatstelijk korter dan zes maanden onafgebroken in dienst is geweest.

3. Opzegging als in het vorige lid bedoeld kan niet geschieden gedurende de zwangerschap van de vrouwelijke ambtenaar, noch gedurende het tijdvak van zes weken na de dag van haar bevalling, noch – indien zij haar dienst heeft hervat – gedurende het tijdvak van de zevende tot en met de twaalfde week na de bevalling. Het bevoegd gezag kan ter staving van de zwangerschap een verklaring van een geneeskundige of van een vroedvrouw verlangen.

4. Het ontslag kan, al dan niet op verzoek van de ambtenaar, ingaan voor de afloop van de opzeggingstermijn. Indien dit niet op verzoek van de ambtenaar geschiedt, wordt hem over de tijd, welke aan de opzeggingstermijn ontbreekt, een bedrag uitbetaald gelijk aan de laatstgenoten bezoldiging, vermeerderd met de vakantie-uitkering, berekend op de voet van het bepaalde in paragraaf 2 van hoofdstuk V. en een uitkering overeenkomstig de bepalingen van de Kindertoelagereregeling overheids personeel en de Algemene Kinderbijslagwet, waarop aanspraak zou hebben bestaan indien de ambtenaar gedurende eerderbedoelde tijd in dienst was gebleven.

5. Aan de ambtenaar in tijdelijke dienst, als bedoeld in het eerste lid, kan ontslag worden verleend met ingang van een dag, gelegen binnen een bepaalde tijd of de proeftijd. In dat geval vindt het bepaalde in het tweede, derde of vierde lid overeenkomstige toepassing.

Artikel 126

Ontslag wegens opheffing zijner betrekking of verandering in de inrichting van het dienstvak

1. Aan de ambtenaar kan eervol ontslag worden verleend:

a. wegens opheffing van zijn betrekking;

b. wegens overtolligheid van personeel als gevolg van verandering in de inrichting van het dienstvak of onderdeel daarvan, zoals een directie of een afdeling, waarbij de ambtenaar werkzaam is, dan wel als gevolg van vermindering der werkzaamheden bij dat dienstvak of dat onderdeel.

2. Ontslag op een van de in het vorige lid genoemde gronden kan slechts plaatsvinden, indien het na een zorgvuldig onderzoek niet mogelijk is gebleken om de ambtenaar binnen het gezagsbereik van het tot aanstelling bevoegd gezag andere mede in verband met zijn persoonlijkheid en omstandigheden voor hem passende werkzaamheden op te dragen, dan wel indien deze zodanige werkzaamheden weigert te aanvaarden.

3. Ontslag van in vaste dienst aangestelde ambtenaren wegens overtolligheid van personeel geschiedt in de volgende rangorde:

a. zij, die zulks wensen;

b. zij, die 35 of meer voor pensioen geldende dienstjaren hebben, waarbij ouderen in leeftijd vóór jongeren gaan;

Opzeggingstermijn

c. zij, die de leeftijd van 35 jaren nog niet hebben overschreden, te beginnen met hen, die laatstelijk het geringste aantal jaren zonder onderbreking in burgerlijke overheidsdienst hebben doorgebracht;

d. zij, die laatstelijk het geringste aantal jaren zonder onderbreking in burgerlijke overheidsdienst hebben doorgebracht.

4. Indien het dienstbelang zulks vordert, kan bij de verlening van ontslag van de rangorde, bedoeld in het vorige lid, worden afgeweken. Omvat de afvloeiing in dat geval meer dan 1% van het aantal ambtenaren in vaste dienst bij het betrokken dienstvak of onderdeel daarvan – met een minimum van 5 – dan geschiedt zij naar een bepaald vooraf vastgesteld en aan de betrokkenen bekend gemaakt plan.

5. Bij een ontslagverlening op grond van het eerste lid van dit artikel wordt een opzeggingstermijn van drie maanden in acht genomen.

6. Binnen een periode van uiterlijk één jaar nadat de ambtenaar de hem ingevolge dit artikel opgedragen werkzaamheden is gaan vervullen, kan hem alsnog het eervol ontslag bedoeld in het eerste lid worden verleend, indien die werkzaamheden blijken niet passend voor hem te zijn. Het bepaalde in het vijfde lid is daarbij niet van toepassing.

Artikel 127

Ontslag ambtenaren, die lid van gedeputeerde staten of wethouder, enz. zijn geweest

1. Aan de ambtenaar, die met machtiging van het tot aanstelling bevoegd gezag de functie van lid van gedeputeerde staten van een provincie, van wethouder van een gemeente of van lid, niet tevens voorzitter, van het dagelijks bestuur van het openbaar lichaam Rijnmond heeft aanvaard en deswege van de waarneming van zijn ambt tijdelijk is ontheven, wordt, indien hij ophoudt zodanige functie te bekleden en hij naar het oordeel van het tot aanstelling bevoegd gezag niet in actieve dienst kan worden hersteld, eervol ontslag verleend.

2. Tenzij artikel 68, eerste lid, van toepassing is, wordt eervol ontslag eveneens verleend aan de ambtenaar, die na afloop van het verlof, verleend met toepassing van artikel 65 dan wel van artikel 67, eerste lid, naar het oordeel van het tot aanstelling bevoegd gezag niet in actieve dienst kan worden hersteld.

Artikel 128

Ontslag wegens revolutionaire gezindheid

1. Aan de ambtenaar kan eervol ontslag worden verleend, indien uit zijn gedragingen van een zodanige gezindheid blijkt, dat geen voldoende waarborg aanwezig is, dat hij zijn plicht als ambtenaar onder alle omstandigheden getrouwelijk zal volbrengen.

2. Het ontslag als bedoeld in het eerste lid, wordt verleend door het tot aanstelling bevoegd gezag. Dit is gehouden tevoren het advies in te winnen van een commissie, bestaande uit vijf leden, die ieder door een plaatsvervangend lid kunnen worden vervangen. Van de leden wordt een lid als voorzitter en een als plaatsvervangend voorzitter aangewezen.

3. De leden en plaatsvervangende leden van de in het vorige lid bedoelde commissie worden door Ons benoemd, op voordracht van Onze Minister-President.

4. Wij stellen regelen vast voor de werkwijze van deze commissie.

Artikel 129

Gronden van ontslag

1. Anders dan op eigen verzoek, bij wijze van straf of ingevolge het bepaalde bij artikel 7 van de wet van 17 juli 1923 (Stb. 364) en bij de artikelen 125, 126, 127 en 128 van dit besluit, kan de ambtenaar worden ontslagen op grond van:

a. het verlies van een vereiste voor de benoembaarheid, door het tot aanstelling bevoegd gezag gesteld bij een regeling aan de benoeming voorafgegaan, tenzij het vereiste alleen voor de aanvang van het ambt geldt;

- b. het aangaan van een graad van zwangerschap, die de benoembaarheid tot het ambt zou uitsluiten;
 - c. onherroepelijk geworden rechterlijke uitspraak waarbij de ambtenaar onder curatele is gesteld;
 - d. het ondergaan van lijfswang wegens schulden krachtens onherroepelijk geworden rechterlijke uitspraak;
 - e. onherroepelijk geworden veroordeling tot vrijheidsstraf wegens misdrijf;
 - f. blijvende ongeschiktheid, uit hoofde van ziekte of gebreken, voor de vervulling van zijn ambt blijkens een onherroepelijk geworden beslissing als bedoeld in artikel P5 van de Algemene burgerlijke pensioenwet, dan wel – indien de ambtenaar krachtens het bepaalde in artikel B7 geen ambtenaar is in de zin dezer wet – blijkens een onderzoek vanwege de bedrijfsgeneeskundige dienst;
 - g. onbekwaamheid of ongeschiktheid voor het door hem beklede ambt anders dan op grond van ziels- of lichaamsgebreken;
 - h. het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd;
 - i. het bij of in verband met indiensttreding en/of keuring verstrekken van onjuiste of onvolledige inlichtingen, zonder welke handelwijze niet tot indienstneming of goedkeuring zou zijn overgegaan, tenzij de ambtenaar aanmerkelijk maakt dat hij te goeder trouw heeft gehandeld.
2. Een ontslag op grond van het bepaalde in het eerste lid onder a., b., f., g. en h. wordt steeds eervol verleend. Het ontslag kan niet vroeger ingaan dan de dag, volgende op die, waarop de reden voor het ontslag voor het eerst aanwezig was.
3. In het geval van de onder f. van het eerste lid bedoelde ongeschiktheid wordt aan de ambtenaar, die ingevolge artikel K2 van de Algemene burgerlijke pensioenwet herplaatsbaar is verklaard, op grond van die ongeschiktheid eerst ontslag verleend, nadat een zorgvuldig onderzoek is ingesteld naar de mogelijkheid om de ambtenaar binnen het gezagsbereik van het tot aanstelling bevoegd gezag te herplaatsen in een passende andere, volledige betrekking.

Artikel 130

Ontslag wegens niet passende arbeid

Indien aan de ambtenaar gedurende de tijd, dat hij recht heeft op wachtgeld, daaronder mede begrepen herplaatsingswachtgeld of een uitkering krachtens de Uitkeringsregeling 1966, een voor hem passend geachte betrekking is aangeboden en die betrekking binnen een periode van uiterlijk één jaar, nadat hij haar is gaan vervullen, niet passend voor hem blijkt te zijn, kan hem binnen die periode op eigen verzoek eervol ontslag uit die betrekking worden verleend, welk ontslag ten aanzien van zijn aanspraken op een wachtgeld of uitkering als evenbedoeld, wordt geacht niet door eigen toedoen te zijn verleend.

Artikel 131

Ontslag op andere gronden dan die van artikel 129

1. Door de Kamer, door de Gemengde Commissie, dan wel door de Gemengde Commissie van toezicht kan aan een ambtenaar in vaste dienst ook op andere gronden dan die in artikel 129 zijn geregeld of waarnaar in dat artikel is verwezen, ontslag worden gegeven. Dat ontslag wordt dan eervol verleend.

Uitkering na dit ontslag

2. In geval van ontslag ingevolge dit artikel wordt door de Kamer, door de Gemengde Commissie dan wel door de Gemengde Commissie van toezicht een regeling getroffen, waarbij de ambtenaar een uitkering verzekerd wordt, welke, naar haar oordeel met het oog op de omstandigheden redelijk te achten is. Deze uitkering zal in geen geval minder mogen zijn dan die, welke de ambtenaar op grond van het bepaalde in het volgende artikel zou toekomen, in geval van een ontslag als daar bedoeld.

De ambtenaar, aan wie eervol ontslag is verleend op grond van artikel 126, eerste lid of artikel 127, heeft aanspraak op een wachtgeld krachtens het Rijkswachtgeldbesluit 1959, onverminderd het bepaalde in artikel 5 van dat besluit.

Artikel 133

De ambtenaar in vaste dienst, aan wie eervol ontslag is verleend op grond van artikel 129, eerste lid onder g., heeft aanspraak op een wachtgeld krachtens het Rijkswachtgeldbesluit 1959, onverminderd het bepaalde in artikel 5 van dat besluit.

Artikel 134

Uitkering na overlijden

1. De bezoldiging van de ambtenaar wordt niet langer uitbetaald dan tot en met de dag van het overlijden.
2. Met inachtneming van het bepaalde in het vijfde lid wordt zo spoedig mogelijk na het overlijden aan de weduwe of weduwnaar, van wie de overleden ambtenaar niet duurzaam gescheiden leefde, een bedrag uitgekeerd gelijk aan de bezoldiging over een tijdvak van drie maanden dan wel van dertien weken, naar gelang de bezoldiging per maand dan wel per week werd uitbetaald. Als maatstaf bij de berekening van het in de vorige volzin bedoelde bedrag geldt, behoudens het hierna bepaalde, de bezoldiging, welke de ambtenaar op de dag van het overlijden genoot. De uitkering wordt vermeerderd met een bedrag gelijk aan driemaal dat van de vakantie-uitkering over een maand, berekend op de voet van het bepaalde in § 2 van hoofdstuk V. naar de wedde en de kindertoelage/-bijslag die de ambtenaar in de maand van het overlijden zou hebben genoten. Indien de ambtenaar in het genot was van een toelage als bedoeld in artikel 22a., of van een prestatiebeloning met toepassing van artikel 23 van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1948, wordt het gedeelte van de in de eerste volzin bedoelde uitkering, dat betrekking heeft op vorenbedoelde toelage of prestatiebeloning gesteld op het bedrag, dat de overleden ambtenaar in de drie maanden respectievelijk de dertien weken voorafgaande aan de dag van het overlijden aan zodanige toelage of prestatiebeloning is toegekend. Bij ontstentenis van een weduwe of weduwnaar, van wie de overledene niet duurzaam gescheiden leefde, geschiedt de uitkering ten behoeve van de minderjarige kinderen. Onder kinderen in de zin van dit artikel worden mede verstaan natuurlijke kinderen en kinderen, waarover de overledene de pleegouderlijke zorg droeg. Onder pleegouderlijke zorg wordt verstaan de zorg voor het onderhoud en de opvoeding van het kind als was het een eigen kind, onafhankelijk van enige verplichting daartoe of van het genieten van een vergoeding daarvoor. Ontbreken ook zodanige kinderen, dan geschiedt de uitkering, indien de overledene kostwinner was van ouders, meerderjarige kinderen, broeders of zusters, ten behoeve van deze betrekkingen.
3. Indien de overledene geen betrekkingen, als bedoeld in het tweede lid, nalaat, kan het daarbedoelde bedrag door het bevoegd gezag geheel of ten dele worden uitgekeerd voor de betaling van de kosten van de laatste ziekte en van de lijkbezorging, indien de nalatenschap van de overledene voor de betaling van die kosten ontoereikend is.
4. Voor die toepassing van het tweede lid van dit artikel wordt onder bezoldiging verstaan de bezoldiging in de zin van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1948, vermeerderd met de kindertoelage, toegekend ingevolge de Kindertoelageregeling Overheidspersoneel en de kinderbijslag, toegekend ingevolge de Algemene Kinderbijslagwet, dan wel indien de ambtenaar op de dag van het overlijden wegens ziekte of ongeval verhinderd was zijn dienst te verrichten, hetgeen daaronder voor de toepassing van Hoofdstuk VI. wordt verstaan.

5. Op de uitkering, bedoeld in het tweede lid wordt reeds vóór zijn overlijden aan de ambtenaar uitbetaalde bezoldiging over een na zijn overlijden gelegen tijdvak, in mindering gebracht.

Artikel 135

Gebruik ambts- of dienstwoning
door achterblijvende gezinsleden

1. Gedurende de maand van het overlijden en de volgende drie maanden behouden de achterblijvende gezinsleden het gebruik der ambts- of dienstwoning, waarin zij met de ambtenaar woonden. Daarvan kan echter worden afgeweken als het tot aanstelling bevoegd gezag dat in het belang van de dienst noodzakelijk acht. Alsdan wordt door bedoeld gezag naar billijkheid een schadevergoeding gegeven.

2. Bij vrijwillig verlaten van de ambts- of dienstwoning binnen de termijn gedurende welke de woning nog mag worden gebruikt, kan het tot aanstelling bevoegd gezag te zijner beoordeling een vergoeding geven.

Artikel 136

Indien door de ambtenaar voor het gebruik der ambts- of dienstwoning een vergoeding verschuldigd was, voldoen de achtergebleven gezinsleden deze over de tijd, gedurende welke zij het gebruik dier woning behouden.

Artikel 137

Vermissing van de ambtenaar

1. Bij vermissing van de ambtenaar vinden, behoudens het bepaalde in het tweede lid, de bepalingen van de artikelen 134 tot en met 136 overeenkomstige toepassing. De ambtenaar wordt daarbij geacht te zijn overleden op een door het tot aanstelling bevoegd gezag te bepalen dag.

2. Het bepaalde in het tweede lid van artikel 134 vindt geen toepassing indien gegronde vermoedens bestaan, dat de vermissing het gevolg is van ongeoorloofde afwezigheid.

3. Indien blijkt, dat de als vermist beschouwde ambtenaar in leven is, kan ter beoordeling van het tot aanstelling bevoegd gezag de bezoldiging alsnog worden uitbetaald, tenzij gegronde vermoedens bestaan, dat de vermissing het gevolg was van ongeoorloofde afwezigheid.

4. Indien uit hoofde van de vermissing van de ambtenaar pensioen of enige andere uitkering, voortvloeiende uit zijn ambtelijke rechtspositieregeling, is toegekend over het tijdvak, waarover naar het oordeel van het tot aanstelling bevoegd gezag aanspraak bestaat op bezoldiging, wordt die bezoldiging verminderd met de over dat tijdvak aldus uitbetaalde bedragen.

5. De bezoldiging, waarop de ambtenaar ingevolge het derde en het vierde lid aanspraak heeft, kan aan anderen dan de ambtenaar worden uitbetaald.

Hoofdstuk X. Georganiseerd overleg

Artikel 138

Over aangelegenheden van algemeen belang voor de rechtstoestand van de ambtenaren met inbegrip van de algemene regels volgens welke het personeelsbeleid zal worden gevoerd, wordt niet beslist dan nadat daarover door of namens Onze Minister van Binnenlandse Zaken overleg is gepleegd met de Centrale Commissie voor Georganiseerd Overleg in Ambtenarenzaken.

Artikel 139

Er is een bijzondere commissie voor georganiseerd overleg. Over aangelegenheden van algemeen belang voor de bijzondere rechtstoestand van de ambtenaren met inbegrip van de bijzondere regels volgens welke het perso-

neelsbeleid zal worden gevoerd, wordt niet beslist dan nadat daarover met deze commissie overleg is gepleegd. Overleg vindt niet plaats over die aan-
gelegenheden, welke behandeling is voorbehouden aan het overleg be-
doeld in het vorige artikel.

Artikel 140

1. De centrales die zijn vertegenwoordigd in de Centrale Commissie voor Georganiseerd Overleg in Ambtenarenzaken zijn elk bevoegd tot aanwijzing van ten hoogste twee leden en twee plaatsvervangende leden in de in het vorige artikel bedoelde commissie.

2. Schorsing dan wel intrekking van de toelating tot het in het vorige lid genoemde overleg heeft van rechtswege schorsing dan wel intrekking van de toelating tot het overleg in de commissie tot gevolg.

3. De voorzitter van het overleg kan een ambtenaar die door een centrale als lid is aangewezen uitsluiten van deelneming aan het overleg, indien naar de mening van het tot aanstelling bevoegd gezag het dienstbelang dit in verband met diens werkzaamheden als ambtenaar vordert. De uitsluiting geschiedt niet nadat het bestuur van de desbetreffende centrale over het voor-
nemen daartoe is gehoord en het advies van de overige leden van de com-
missie daarover is ingewonnen.

Artikel 141

Het overleg met de commissie staat onder leiding van een persoon door het tot aanstelling bevoegd gezag uit zijn midden aangewezen. Het tot aan-
stelling bevoegd gezag wijst tevens een plaatsvervangend voorzitter aan.

Artikel 142

De voorzitter van het overleg wordt terzijde gestaan door een secretaris, die door het tot aanstelling bevoegd gezag na overleg met de commissie wordt aangewezen.

Artikel 143

1. Indien dit voor de behandeling van een bepaald onderwerp nodig wordt geacht kan een werkgroep worden ingesteld, bestaande uit door de voorzitter en de commissie aan te wijzen leden.

2. Artikel 147 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 144

Het overleg wordt gevoerd op plaats, dag en uur door de voorzitter te be-
palen. Indien de vertegenwoordigers van ten minste twee in de commissie vertegenwoordigde centrales, onder vermelding van hetgeen zij behandeld wens-
ten te zien, verzoeken daartoe een vergadering uit te schrijven, vindt de-
ze binnen 14 dagen plaats.

Artikel 145

De commissie wordt tijdig, in de regel 14 dagen van tevoren, ter vergade-
ring opgeroepen. De oproepingsbrief vermeldt zoveel mogelijk de te behan-
delen onderwerpen en gaat vergezeld van de daarop betrekking hebbende
stukken.

Artikel 146

Elke centrale heeft het recht onderwerpen ter behandeling aanhangig te
maken door deze schriftelijk op te geven aan de voorzitter. Deze stelt de on-
derwerpen zoveel mogelijk in de eerstvolgende vergadering aan de orde.

Artikel 147

1. De vergaderingen van het overleg met de commissie zijn niet openbaar, tenzij anders wordt beslist.
2. De voorzitter kan hoofden van dienst of andere ambtenaren de vergaderingen doen bijwonen. Deze kunnen aan de besprekingen deelnemen.
3. De vertegenwoordigers van de centrales kunnen zich doen bijstaan door één of meer deskundigen.
4. De vertegenwoordigers van de centrales zijn bevoegd de onderwerpen van de agenda aan een voorbespreking in eigen kring te onderwerpen.
5. De voorzitter kan omtrent het in de vergadering behandelde en omtrent de inhoud van aan de commissie overgelegde stukken geheimhouding opleggen. Deze geheimhouding geldt niet ten opzichte van het tot aanstelling bevoegd gezag, en van de hoofdbesturen van de vertegenwoordigde centrales.

Artikel 148

1. Indien het voornemen bestaat over enige aangelegenheid in afwijking van het standpunt van de meerderheid van de leden van de bijzondere commissie te beslissen, wordt zodanig voornemen met redenen omkleed, schriftelijk ter kennis van de commissie gebracht.
2. Indien de commissie de wens te kennen geeft over het voornemen overleg te voeren, wordt de definitieve beslissing niet genomen, dan nadat dit overleg heeft plaatsgevonden.
3. De kennisgeving, bedoeld in het eerste lid, kan een termijn bevatten binnen welke een eventueel overleg, als bedoeld in het tweede lid dient te hebben plaatsgevonden.

Artikel 149

Het in de vergadering behandelde wordt zakelijk weergegeven in de notulen, welke zo spoedig mogelijk in afschrift aan de leden worden toegezonden, alsmede in een kort verslag, dat ter kennis wordt gebracht van het personeel.

Hoofdstuk XI. Slotbepalingen

Artikel 150

Wijziging

1. Voorstellen tot wijziging van dit besluit worden behandeld in de Centrale Commissie voor Georganiseerd Overleg in Ambtenarenzaken.
2. Vanwege de Staten-Generaal worden geen voorstellen tot wijziging van dit besluit gedaan dan nadat daarover met de Bijzondere Commissie voor Georganiseerd Overleg overleg is gepleegd.

Artikel 151

Nadere algemene voorschriften

Voor zover voor de ambtenaar of bepaalde groepen van ambtenaren nadere algemene voorschriften ter uitwerking van de bepalingen van dit besluit worden vereist, worden zodanige voorschriften vastgesteld door de Kamer, de Gemengde Commissie of de Gemengde Commissie van toezicht.

Artikel 152

Inwerkingtreding

1. Dit besluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na die van de dagtekening van het Staatsblad waarin het is geplaatst.
2. Met ingang van de datum van inwerkingtreding van dit besluit vervalt het Koninklijk besluit van 19 januari 1934, Staatsblad 12.

Artikel 153

Citeertitel

Dit besluit kan worden aangehaald als «Ambtenarenreglement Staten-Generaal».

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat afschrift daarvan zal worden gezonden aan de Raad van State en de Algemene Rekenkamer.

Soestdijk, 22 februari 1979

Juliana

De Minister van Binnenlandse Zaken,
H. Wiegel

Uitgegeven de *negenentwintigste* maart 1979

De Minister van Justitie,
J. de Ruiter

Op 12 december 1929 kwam een wet tot stand met betrekking tot de rechtstoestand van ambtenaren, de zogenaamde Ambtenarenwet 1929. De wet zelf bevat nauwelijks materiële bepalingen ter zake van de rechtspositie van ambtenaren. Die bepalingen zijn in hoofdzaak te vinden in de algemene maatregel van bestuur, die in 1931 tot stand kwam, het Algemeen Rijksambtenarenreglement oftewel het ARAR.

Aangezien het ARAR slechts betrekking had op ambtenaren die *door* het Rijk worden aangesteld, werd op instigatie van de toenmalige Minister van Justitie Donner een afzonderlijk rechtspositiereglement ontworpen voor de ambtenaren in dienst der Staten-Generaal, zijnde ambtenaren die worden aangesteld *vanwege* het Rijk. Dit reglement, het Algemeen Ambtenarenreglement Staten-Generaal, kwam tot stand in 1934, nadat het desbetreffende ontwerp van de Minister van Justitie in de beide Kamers der Staten-Generaal onderwerp van bespreking had uitgemaakt.

Het reglement week wat betreft de materiële bepalingen niet af van het ARAR. Verschil met het ARAR was voornamelijk gelegen in de aanwijzing van organen gerechtigd tot het uitoefenen van bevoegdheden en in de procedure van beroep tegen bepaalde beslissingen. In de loop van de jaren deed zich evenwel een ontwikkeling voor, die leidde tot het ontstaan van aanzienlijke materiële verschillen tussen beide reglementen. Wereld namelijk het ARAR veelvuldig op meer of minder belangrijke onderdelen gewijzigd, het Ambtenarenreglement Staten-Generaal onderging nauwelijks veranderingen. Zo ontstond geleidelijk de situatie, dat het Ambtenarenreglement Staten-Generaal volstrekt verouderd en volgens de letter in de praktijk nauwelijks meer hanteerbaar was. In het oog springende punten van verschil waren bij voorbeeld de aanspraken op vakantie (volgens hun eigen reglement hebben de ambtenaren der Staten-Generaal jaarlijks recht op minimaal 12 vakantiedagen; het ARAR spreekt inmiddels van 20 dagen); de aanspraken op vakantie-uitkering (die in het Ambtenarenreglement Staten-Generaal zelf niet voorkomen); en daarnaast punten als de periodieke beoordeling, de aanspraken in geval van ziekte, het buitengewoon verlof en het georganiseerd overleg. In de praktijk leverden deze verschillen gelukkig geen onoverkomelijke problemen en nadelen voor de ambtenaren bij de Staten-Generaal op; de bepalingen van het ARAR werden gewoon analoog toegepast.

Het zal echter duidelijk zijn dat het voortduren van deze situatie, waarin de rechten van het personeel niet of niet voldoende in een algemene maatregel van bestuur zijn vastgelegd zoals wordt voorgeschreven in de Ambtenarenwet 1929, niet juist is en wellicht ooit aanleiding tot moeilijkheden zou kunnen geven.

Brieven van de Minister van Binnenlandse Zaken uit 1954 en 1959 waarin deze aandrang op aanpassing van het Ambtenarenreglement Staten-Generaal aan het ARAR getuigen ervan, dat die mening reeds toen gedeeld werd. Ondanks deze initiatieven duurde het tot 1969 aler een eerste poging werd gedaan om tot herziening van het reglement te geraken. Door de toenmalige plaatsvervangende griffier van de Tweede Kamer, de heer Koops, werd in samenwerking met Binnenlandse Zaken een ontwerp opgesteld. Het overleg over dit ontwerp had een moeizaam verloop. Het toenmalige orgaan van personeelsoverleg in de Tweede Kamer, de Personeelsraad, die om advies over het ontwerp was gevraagd, zag zich geconfronteerd met een opstelling van de centrale organisaties van overheidspersoneel, die weigerden aan de totstandkoming van een nieuw reglement mee te werken, alvorens de overlegstructuur over personeelsaangelegenheden in de Staten-Generaal op adequate wijze geregeld zou zijn. In 1973 leidde dit standpunt uiteindelijk tot het node genomen besluit van de Personeelsraad om, ten einde de totstandkoming van een herzien reglement niet in de weg te staan, het initiatief te nemen tot zijn eigen opheffing, waarna in 1974 een Bijzondere Commissie van Overleg Staten-Generaal, geschoeid op de leest van het ARAR, in het leven werd geroepen.

De Bijzondere Commissie nam de taak op zich een nieuw ontwerp voor een ambtenarenreglement Staten-Generaal voor te bereiden. Nadat een werkgroep uit de commissie daaraan ruim een jaar had gewerkt, werd dit ontwerp in april 1976 door de commissie vastgesteld. Het College van Seniores van de Eerste Kamer, het Presidium van de Tweede Kamer en de beide Gemengde Commissies (Stenografische Dienst en Griffie Delegaties) bogen zich vervolgens over het stuk, terwijl ook de Minister van Binnenlandse Zaken voorlopig commentaar gaf. De Tweede en de Eerste Kamer der Staten-Generaal stemden ten slotte met de tekst van het ontwerp-reglement in.

Over de inhoud van het ontwerp hoeft niet lang te worden uitgeweid. Materieel is het nagenoeg volledig in overeenstemming met de bepalingen van het ARAR.

Wat de formele bepalingen betreft zijn wel enige afwijkingen ten opzichte van het ARAR te constateren, welke hun verklaring vinden in de bijzondere positie welke de Staten-Generaal innemen.

In het ontwerp is gekozen voor een structuur, waarin bevoegdheden ten aanzien van de ambtenaren bij de Staten-Generaal in principe worden toegekend aan het tot aanstelling bevoegd gezag, zijnde de Eerste Kamer, de Tweede Kamer, de Gemengde Commissie voor de Stenografische Dienst onderscheidenlijk de Gemengde Commissie van Toezicht op de Griffie Internationale Delegaties (artikel 3, eerste lid). Deze organen kunnen hun bevoegdheden slechts uitoefenen ten aanzien van ambtenaren die onder hen ressorteren (artikel 2). Zij kunnen hun bevoegdheden ook geheel of gedeeltelijk overdragen aan lagere organen (artikel 3, tweede lid). De reglementen van orde bieden voorbeelden van zodanige delegatie.

Over het beroep, dat de ambtenaren tegen bepaalde beslissingen konden instellen bij de Kamer is geen bepaling meer opgenomen, zodat de «normale» beroepsgang (ambtenarenrechter, centrale raad van beroep) die de Ambtenarenwet 1929 biedt van toepassing wordt.

In het voorgestelde *artikel 4* wordt bepaald, dat dit Koninklijk besluit slechts toepassing zal vinden voor zover niet anders wordt bepaald in de Reglementen van Orde die in de Staten-Generaal van kracht zijn. De voorrang in dit verband van de bedoelde reglementen wordt geacht voort te vloeien uit de autonomie van de Staten-Generaal in de Grondwet tot uiting komend in het recht tot benoeming van de eigen ambtenaren (artikel 109) en het recht de eigen werkwijze te bepalen (artikel 121). De zelfstandigheid en onafhankelijkheid van de Staten-Generaal, samenhangend met de positie en de functie van deze instelling in ons democratisch staatsbestel, brengen met zich mee, dat de Kamers zelf in haar Reglement regels kunnen stellen voor de inhoud en de wijze van vervulling van werkzaamheden door haar ambtenaren. De uitoefening van deze bevoegdheid dient niet beïnvloed te kunnen worden door enig orgaan buiten de Staten-Generaal. Gegeven het feit dat dit Koninklijk besluit in het algemeen de rechtspositie van de ambtenaren beoogt te regelen valt overigens niet te verwachten dat zich veelvuldig conflicten tussen strijdige regelingen, waarin krachtens dit artikel een oplossing zou moeten worden gevonden, zullen voordoen.

Een enkele opmerking dient vervolgens te worden gemaakt over het voorgestelde *artikel 20*. In dit artikel wordt bepaald, dat de Kamer respectievelijk de Gemengde Commissies zelf vaststellen in welke schaal van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1948 de functies worden ingedeeld. De bepaling leidt ertoe dat de onafhankelijke positie van de Staten-Generaal met betrekking tot het bepalen van een belangrijk onderdeel van de rechtspositie van zijn ambtenaren meer reliëf krijgt. Uiteraard blijft, geheel overeenkomstig het bepaalde in artikel 72 van de Grondwet de bezoldiging van de ambtenaren onderwerp van een algemene regeling, het BBRA. Het nieuwe artikel 20 impliceert niet, dat het beleid dat in de Staten-Generaal op dit punt gevoerd zal worden, in betekende mate zal gaan afwijken van dat bij de rijksoverheid. Integendeel, het aanhouden van een zekere relatie met het beleid dat de rijksoverheid in dezen voert, wordt ook door het Presidi-

um en het College van Senioren gewenst geacht. Momenteel is nog beraad gaande over het stelsel van functiewaardering dat bij de Staten-Generaal gehanteerd zal dienen te worden. In elk geval zal worden gekozen voor een stelsel waarin de onderlinge verhouding tussen de functies naar objectieve maatstaven kan worden vastgesteld.

Hoofdstuk X, inzake het georganiseerd overleg, ten slotte, sluit in grote lijnen aan bij de corresponderende paragraaf 2 van hoofdstuk XI van het ARAR.

De wijzigingen ten opzichte van de ARAR-tekst hangen ten nauwste samen met het feit, dat de rechtstoestand van de ambtenaren in de Staten-Generaal geregeld wordt in een afzonderlijk reglement. Krachtens artikel 139 bestaat er een Bijzondere Commissie van Overleg Staten-Generaal, welke taak te vergelijken valt met die van een bijzondere commissie bij één van de departementen van algemeen bestuur. De algemene rechtstoestand van de ambtenaren in de Staten-Generaal, geregeld in dit reglement, maakt onderwerp van overleg uit tussen de Minister van Binnenlandse Zaken en de Centrale Commissie voor Georganiseerd Overleg. De bijzondere rechtstoestand van deze ambtenaren, onder meer geregeld in besluiten krachtens dit reglement door het bevoegd gezag genomen, komt aan de orde in het overleg tussen het bevoegd gezag en de bijzondere commissie.

Ingevolge het tweede lid van artikel 150 wordt de bijzondere commissie daarenboven tevoren geraadpleegd door het bevoegd gezag over voorstellen tot wijziging van dit reglement van de zijde der Staten-Generaal. Dit houdt tevens in dat de bijzondere commissie het recht heeft voorstellen tot wijziging van het reglement aan het bevoegd gezag voor te leggen.

Wat betreft de wijze waarop het overleg wordt gevoerd, volgt de regeling in dit hoofdstuk in hoofdlijnen de tekst van het ARAR, zij het dat enige veranderingen zijn aangebracht, die een weerslag vormen van de werkwijze, zoals die zich in de laatste jaren geleidelijk heeft ontwikkeld. Verwezen zij bijvoorbeeld naar artikel 143 waarin wordt bepaald, dat indien dit voor de behandeling van een bepaald onderwerp nodig wordt geacht, een werkgroep door de bijzondere commissie kan worden ingesteld.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
H. Wiegel